

NASLOV—ADDRESS:

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 ST. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: 554-0000 1913

Največji slovenski tednik
v Združenih državah
ameriških

The largest Slovenian
Weekly in the United
States of America

**Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota**

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 38. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1108, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22d, 1913

Ste. 26 — No. 26

CLEVELAND, O., 28. JUNIJA (JUNE), 1932

LETO (VOLUME) XVIII.

VESTI IZ CLEVELANDA

**EVHARISTIČNI KONGRES
ZAKLJUČEN**

Ogled nove cerkve. — Zadnje nedeljo popoldne je bila prvič dana prilika našemu občinstvu, da si ogleda notranjost nove cerkve sv. Vida, ki je skoro že do cela dovršena; manjkajo le še altarij, orgle in klopi. Tega ogleda se je udeležilo okrog 300 faranov. Rev. Ponikvar je navzočim opisal romaneski slog cerkve in notranje slikanje. Omenil je, da take cerkve niti v stari domovini. Slikarsko delo je izbrano v okusnih barvah in sestavljeno v slovanskem slogu. V kratkem času, ko bo cerkev popolnoma gotova, se vrši ponoven ogled, enkrat meseca septembra t. l. pa slovesna blagoslovitev. Zvonove mislijo naročiti iz stare domovine, toda šele kasneje. Po ogledu je bila faranom servirana okusna večerja v cerkvenem prtiličju.

Predavanje Mr. Pfeifferja. — Predzadnji petek, dne 17. junija zvečer se je vršilo v Slovenskem Narodnem Domu predavanje Mr. Marian Pfeifferja, poročevalca in zastopnika ljubljanskega dnevnika "Jutro," ki se mudi v Ameriki v svrhu ustanovitve Jugoslovanske Kulturne Zjednice. Predavanja se je udeležilo okrog 700 rojakov in rojakin. Mr. Pfeiffer je naredil s svojim nastopom na navzoče dober vtis. Tekoči teden odpotuje zopet v New York.

Novi klub. — Na občnem zboru igralcev "Pasijona" je bilo soglasno odobreno, da se ustanovi poseben klub, ki bo skrbel za bodoče predstave "Pasijona." Soglasno je bilo odobreno ime "Jugoslovanski Pasijonski Klub." Namen kluba je prirediti Pasijon in druge igre nabozne vsebine, nobenih drugih. Prva predstava kluba bo v jeseni, ko se uprizori "Mučeniška smrt sv. Neže." Člani kluba so igralci Pasijona in častni ter podporni člani. Klub je prevzel od društva Kristusa Kralja, št. 226 KSKJ vso pasijonsko opremo, kulise in kostume. Jugoslovanski Pasijonski Klub je popolnoma samostojna ustanova, ki ne pripada nobeni organizaciji.

Smrtna kosa. — Ko se je dne 22. junija popoldne ob 4:15 Mrs. Ana Trennel vrnila domov iz obiska pri svoji svakinji, je dobila svojega očeta Andreja Jarca, mrtvega. Ana se je podala za uro in hiše, in njen oče je medtem umrl. Ranjki Andrew Jarc je bil ena najbolj poznanih osebnosti v naselbin, eden najstarejših naseljencev in prvih slovenskih krojačev v Clevelandu. Bil je povsod dobro poznan in zelo priljubljen pri ljudeh. Star je bil 53 let. Prvotno je imel krojačnico na 6108 St. Clair Ave., pozneje si je kupil lastno domačijo na 1113 E. 61st St. Ranjki Andrej je bil vdovec in zapuščal štiri otroke: Mrs. Ana Trennel, Andreja, Arturja in Edwarda, ter trisestre: Mrs. Mary Habjan, Mrs. Uršula Ivnik in Mrs. Frances Molla. — Dne 25. junija je preminul dobro poznani Jakob Germek, star 46 let. Ranjki je bolehal skoro poldrugo leto. Bil je rojen v vasi Strahomer, fara Ig pri Ljubljani. Tu zapuščal vdovo Frances, Mišič in štiri otroke, Frances,

Dublin, Irska, 26. junija. — Enaintrideseti mednarodni evharistični kongres je bil danes na slovesen način zaključen s pontifikalno mašo v Phoenix parku in dolgo procesijo s sv. Rešnjim Telesom. Kongres je trajal ves teden in se je istega udeležilo okrog en milijon verhtikov iz vseh delov sveta.

Sv. očeta je zastopal kardinal Lauri, poleg tega je bilo navzočih še devet kardinalov, okrog 200 nadškofov ter številno škofov in duhovščine; iz Amerike je došlo okrog 25.000 vernikov. Zaključno sv. mašo je daroval ameriški kardinal Curley iz Baltimore, Mr., rojen na Irskem. Prišel je še prav, da je videl svojo 92-letno mater, ki je danes umrla.

Slovesna procesija s sv. Rešnjim Telesom je bila dolga 17 milj; monštranco je nosil papežev delegat, kot častna straža so bili Eamon de Valera, predsednik irske republike tako tudi bivši predsednik Cosgrove in številni drugi višji državni uradniki. Tekom procesije so se v zraku dvigali aeroplani. Iz nekega aeroplana je bil napeljan po radio papežev govor in blagoslov naravnost iz Rima.

Rokoborba za svetovno prvenstvo

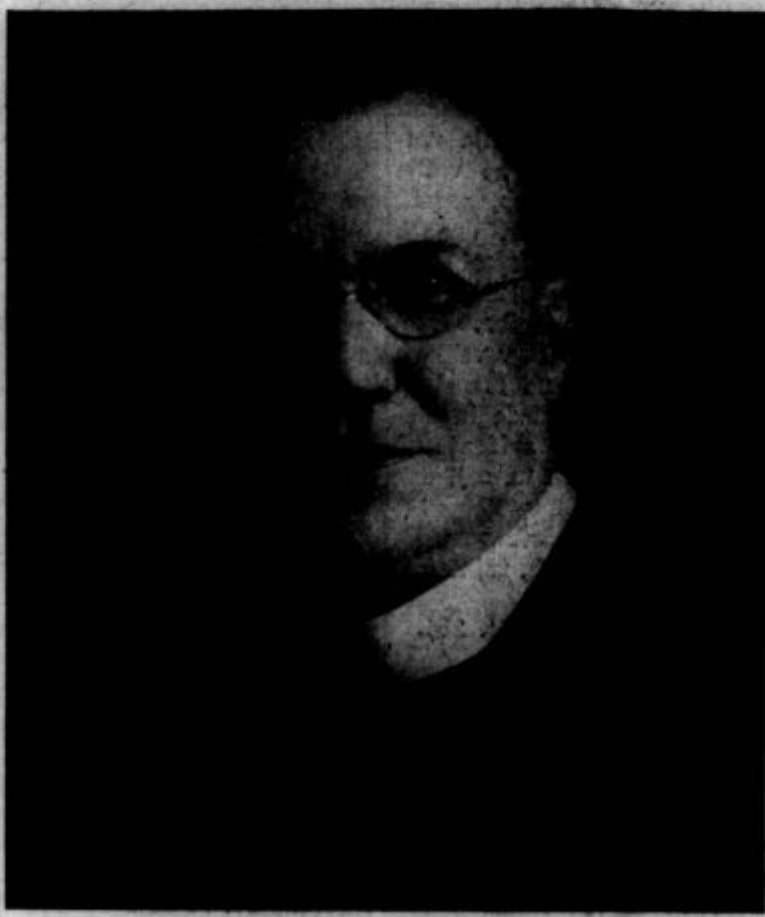
New York, N. Y. — Dne 21. junija se je vršila v Madison Square Garden v Long Islandu rokoborba med sedanjim svetovnim nemškim prvakom Max Schmelingom in Amerikancem, oziroma Litvinčom Jack Sharkeyem. Po uro trajajoči borbi so prisotni sodniki priznali zmago Amerikancu Sharkeyju. Te zanimive borbe za prvenstvo je navzile slabim časom udeležilo 65.000 gledalcev; vstopnina je znašala od \$2 do \$23. Vsega skupaj se je pri blagajni prejelo \$425.000. Schmeling dobi za nagrado v znesku \$173.000, Sharkey pa \$36.000.

Konvencija H. K. Zajednice

Dne 27. junija je bila v Chicagu, Ill., otvorjena šesta redna konvencija Hrvatske Katoličke Zajednice s sedežem v Gary, Ind. Želimo odbornikom in delegaciji največ uspeha.

Jack, Bertha in Louise, nadalje sestro Mary, dobro poznano soprogo našega farmarja Anton Debeveca v Madisonu, nadalje brata Ljoza in polbrata Johna Germek, v Evropi pa zapuščal dve sestri, Marijo in Rozalijo ter brata Matevža. — Preminul je dne 21. junija v bolnici poznani rojak Frank Zadnik, v starosti 58 let. Ranjki je bil doma iz fare Hrušica na Notranjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 18. leti. Tu zapuščal soprogo Antonijo in sina Franka, v starem kraju pa mater, tri sestre in dva brata. — Dne 22. junija je preminul po enoletni boleznj rojak John Struna, star šele 38 let. Ranjki je bil doma iz vasi Reberca pri Fužinah na Dolenjskem, odkoder je prišel v Ameriko pred 21. leti. Ranjki zapuščal v Clevelandu soprogo in dva sinčka, v starem kraju pa brata in sestro. Naj v miru počivajo.

JUBILANT

Slika nam predstavlja Rev. John Plevnika, večletnega župnika cerkve sv. Jožefa v Jolietu, Ill., in sedanjega duhovnega vodje K. S. K. Jednote, ki je dne 19. junija obhajal 35-letnico svojega mašništva.

Al Smith priporoča dobro pivo Chicago, Ill. — Dne 22. junija je semkaj dospel bivši newyorški guvernir Alfred E. Smith in zopet predsedniški kandidat demokratske stranke. Na kolidvoru ga je sprejela posebna deputacija.

Smith se je takoj prvi dan izrazil, da bo delegacija demokratske narodne konvencije zahtevala brezpogojen in takojšen preključ 18. amendmenta, oziroma uvedbo dobrega piva. Glede tega amendmenta je Al Smith omenil, da isti naj bi ne bil nikdar sprejet kot dodatek ameriške ustave, ker je prohibicija nemogoče izvrševati; ravno to je Smith poudarjal za časa predsedniške kampanje pred štirimi leti. Ljudstvo Združenih držav naj bi imelo toliko svobode in prostosti, da bi se lahko neovirano krepčalo s hladnim dobim pivom; pri tem ne bi imeli butlegarji toliko dobička in bi bila tudi državna blagajna na boljšem. — Dalje se je izvedelo, da bo župan mesta Jersey City, N. J., Frank Hague Smithov konvenciji voditelj.

Dva jugoslovanska častnika obsojena na smrt

Beograd, Jugoslavija. — Vojno sodišče je dne 20. junija obsodilo na smrt poročnika mariboske posadke Atanaskovića in poročnika Altalerja, ki sta bila spoznana krivim, da sta stala v zvezi s komunističnim rovarstvom v armadi. Poleg tega je bil obsojen na deset let ječe major Đokić, štirje drugi častniki pa od pet do deset let.

Žrtve potresa in poplave

Mexico City, Mehika. — Dne 22. junija se je v morskem kopališču Cuyutlan na zapadnem obrežju Mehike pojavil močan potres; pri tej katastrofi je zajel mesto tudi velik morski val, vsled česar je bilo mnogo hiš porušeni; doslej so med razvalinami našli že 34 mrtvecev.

Umetna resolucija

Med raznimi resolucijami, ki so prišle v vpoštev na zadnji konvenciji Slovenske Svobodomislne Podporne Zveze, vršči se v Pittsburghu, Pa., je bila sprejeta tudi resolucija, da stopi glavni odbor SSPZ v stike in zveze z drugimi odbori slovenskih podpornih organizacij, katere upravljajo premoženje bivšega Republičanskega Združenja, da se stvar obnovi ter preostala imovina razdeli med organizacije, ki so sodelovale in žrtvoval v ta namen kot organizacije ali njih društva. Preostala imovina Slovenskega Republičanskega Združenja naj bi se vporabila v pomoč asesmentov brezposelnih članov omenjenih društev in organizacij.

Newyorški župan v zadregi

Albany, N. Y. — Guvernir F. Roosevelt je 22. junija pisal newyorškemu županu Walkerju uradno pismo, v katerem zahteva od njega, da naj se opraviči in poda svoja pojasnila vsled obtožb neke posebne izpraševalne komisije. V tej obtožnici se navaja več prestopkov demokratske stranke pri mestni vladi, ki izrablja isto tudi v svoje lastne interese. Župan Walker, ki je bil odpotoval v Chicago na demokratsko narodno konvencijo, bo guvernerju odgovoril šele po svojem povratku ali pa na tej konvenciji.

Dež pogasil gozdni požar

Quebec, Kanada. — Neprestano deževje v okolici jezera sv. Janeza in na severnem delu reke sv. Lovrenca, je ustavilo tamkajšnji gozdni požar, ki je vseeno naredil dosti škode.

Toča ubila 200 oseb

Dne 24. junija popoldne je padala izredno debela toča po zapadnem delu Honan province na Kitajskem, vsled česar je bilo od toče ubitih nad 200 oseb, več tisoč pa ranjenih.

UMESTNA PREDLOGA

Washington, 23. junija. — Danes je bila v senatni zbornici soglasno sprejeta Wagnerjeva predloga, da naj vlada izda za \$2.300.000.000 bondov za gradbo javnih del, kar bo pomagalo raznim delavcem v sedanjih depresiji. Ker je za to točko tudi predsednik Hoover, je upati, da bo označeno predlogo podpisal.

Ta denar se bo dal raznim državam kot posojilo na razpolago, za zgradbo javnih naprav, poslopij, cest, mostov, predorov, pristanišč itd. Poleg tega bo imel predsednik Hoover pravico po svojem načrtu razdeliti \$100.000.000 raznim mestom v pomoč brezposelnim.

Transportacija vojnih veteranov

Washington, D. C. — Ker se v tem mestu nahaja še na tisoče vojnih veteranov, došlih semkaj v svrhu odobritve bonusa in ker jih je večina brez denarnih sredstev, se je mestni policijski načelnik obrnil na Baltimore & Ohio železniško družbo s prošnjo, naj gre veteranom na pomoč. Družba je pri volji prevoziti domov vse veterane, in sicer bi računala en cent na milji razdalje. Zaeno je policijski načelnik Glassford priporočil zvezni vladi, da naj brezposelnim vojnim veteranom država da na razpolago več svojega ozemlja za obdelovanje farm.

Operna družba v denarni zadregi

Chicago, Ill. — Chicago Civic operna družba naznanja, da letošnjo zimo ne bo prirejala nikakih oper vslad denarne zadrege in vsled depresije. Zaeno poroča o resignaciji dosedanjega predsednika te družbe, znanega bivšega magnata Samuel Insulla, ki je dosti pripomogel h krasni zgradbi chikaškega opernega poslopja, vrednega okrog \$20.000.000. Insull je odstopil vsled tega, ker je bankrotel; izgubil je nad sto milijonov svojega premoženja; zdaj se je podal na počitnice na Francosko.

Pivo je teklo po cesti

Lancaster, Pa. — Ko je državna policija vdrila v bližnjo Columbia pivovarno, je vse stroje in naprave iste uničila. Po tem delu je okrog 200.000 galon dobrega piva potom cevi odtočila v cestne järke. Ko so žejni meščani zapazili, da teče pivo kar po cesti, so prihiteli z raznimi posodami in si do dobrega privoščili fine ječmenove kapljice.

Samomor državne senatorice

Bristol, N. H. — Na večer 22. junija so našli na dvorišču za svojo hišo ustreljeno Mrs. Maude E. Ferguson, vneto republikansko političarko in prvo žensko, ki je bila izvoljena v senatno zbornico države New Hampshire. Navedenka je izvršila samomor vsled slabotnega zdravja.

Grob zasul grobarja

V trgu Basca na Ogrskem je neki grobar kopal nov grob. Baš ko je dokončal svoje delo, se je vsula nanj rahla plast zemlje, kjer ga je v grbu zadušila.

SMRTNA KOSA.

Dne 15. junija je umrla ena izmed najstarejših rojakin naselbine Forest City, Pa., Mrs. Mary Dečman-Cerne, v starosti 65 let. Ze pred dobrimi tremi meseci jo je zadel mrtvoud, kar je povzročilo sedaj njeno smrt. Ta vest je hudo užalostila vso naselbino, kajti pokojnica je živela v Forest City, Pa., celih 35 let in bila obče znana ter med ljudstvom priljubljena.

Rojena je bila blizu Skofje Loke na Gorenjskem, prej se je pisala Marn. Najprvo se je poročila v Forest City, Pa., z Georgem Dečmanom, ki je preminul leta 1905; pet let zatem je stopila v zakon z John Cernetom, ki je umrl v jeseni, leta 1930. Spadala je k društvu sv. Ane, št. 120 KSKJ in še štirim drugim društvom. Pogreb dne 18. junija je bil veličasten.

Iz prvega zakona zapuščala pokojnica štiri hčere in štiri sinove, in sicer: Mrs. Jean Težak v Jolietu, Ill.; Mrs. Emma Shimkus, Chicago, Ill.; Mrs. Pauline Osolin in Mrs. Frances Walsh v Forest City, Pa. Sinovi: Joseph Dečman v Auburn, N. Y.; John A. Dečman (predsednik porotnega odbora K. S. K. Jednote), William in Frank v Forest City, Pa. Mrs. Mary Zalar, soproga glavnega tajnika naše Jednote, ki je umrla leta 1925, je bila tudi njena hči. Vsem preostalim žalujočim izražamo naše iskreno sožalje, pokojnici pa bodi ohranjen blag spomin!

Jetniki ne odobravajo Hooverja

Detroit, Mich. — Prvi dan po zaključku republikanske narodne konvencije se je v tukajšnji okrajni kaznilnici govorilo tudi o zopetni nominaciji Hooverja za predsedniškega kandidata. Pri tem je jetnik Joseph Campiera Hooverja na vse načine hvalil, kar pa ni ugajalo njegovim tovaršem; tega Hooverjevega zagovornika so namreč zopet jetniki do nezvesti pretepli.

Odlikovana ameriška avijatka

Washington D. C. — Prvi ženski, ki je nedavno sama preletela atlantski ocean, Mrs. Amelia Earhart-Putnam, je bil 21. junija prirejen časten večer, kjer ji je predsednik Hoover izročil zlato kolajno Narodne zemljepisne družbe. Popoldne se je Mrs. Putnam mudila kot časten gost v senatni in kongresni zbornici, kjer so jo poslanci navdušeno pozdravili.

Kazen na izbiro

Fred C. Johnson, župan mesta Delaware, O., je zaeno tudi policijski sodnik, ki določa kazni za manjše prestopke. V tem mestu ima vsak tak obsojenec pravico, da si sam izbere poljubno kazen, kojih je troje vrst, namreč: denarna, zaporna in ječi ali pa toliko in toliko dni sekanja in žaganja drv za mestne reveže. V obče si vsak izbere slednjo kazen.

Veliko darilo rib revežem

Bristol, R. I. — Nedavno je George Lewis, trgovec z ribami iz Newporta razdelil celo tono užitnih rib revnim družinam našega mesta.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Gotovljah pri Zalcu je umrl v starosti 52 let vpokojeni profesor Ivan Kristan. — Na Dobrovi pri Ljubljani je umrla nadučiteljica vdova Rantova, mati frančiškanskega provincijala dr. Gvidona Ranta. — V Trbovljah je umrla Ana Krlhkar, žena rudarja, stara 23 let. — V celjski bolnici je umrl Ivan Ivanušič od Sv. Jurija pod Kumom, star 41 let. — V Celju je umrla Marija Kronovšek, žena pleatarja, stara 55 let. — V Ribnici je umrla Ivana Stupica, rojena Klun iz Male Hrovače, stara 64 let. — Na Velikih Poljanah je umrl Filip Škrajnar, star 85 let. — V Bučki je nedavno umrl najuglednejši občinski občan Alojz Marušič, posestnik v Dolenjih Raduljah, v starosti 84 let. — V Kočevju je umrl Franc Smole, slikarski mojster. — V Ljubljani je umrla Ana Zorc, soproga zasebnega uradnika. — V Trbovljah je umrl Martin Ramšak, rudar. — Kap je zadela znano gostilničarko in posestnico Nežo Ravbekar na Savi pri Jesenicah. — V najlepši dobi 40 let je umrl Martin Žulič, posestnik v Dolnji Vrhpolji pri Sentjurju. Podvrčel se je moral operaciji na slepiču, a ker je prišel prepozno, se ni posrečila. Zapuščala je eno in pet nepreskrbljenih otrok.

Obesil se je v domači sobi Franc Bratkovič, 60-letni preužitkar z Mihovega pri Sentjurju. Pokojni je bil udan pijači, poleg tega pa je ob izročitvi posestva zapustil sinu tudi precej dolgove, kar vse ga je vedno morilo s težkimi skrbmi in končno dovedlo v strašno smrt. Zapuščal osem otrok, izmed katerih je bila najmlajša hčerka v nedeljo, prav na dan žalostne očetove smrti, pri prvem sv. obhajilu.

Iz Amerike se je nedavno vrnil Rev. John C. Smolej, brat jeseniškega urarja Mavricija Smoleja. Župnikoval je v državi South Dakota celih 25 let. Sedaj namerava stalno ostati na Jesenicah, kjer bo maševal v kapelici v Krekovem prosvetnem domu.

Vojni veteran streljal na častnika

San Antonio, Tex. — Ko sta te dni major Curtis in major Turner na vlaku spremljala nekega umobolnega vojnega veterana v bolnišnico v Waco, je veteran med vožnjo izmaknil majorju Curtisu samokres iz njegovega žepa in nanj oddal strel; tako je zadel tudi majorja Turnerja. Prvi častnik je na mestu umrl, drugi je pa nevarno ranjen. Veterani je zatem skočil z vlaka, a so ga kmalu nato vjeli ter spravili na varno.

Aretirana zrakoplovka

Miami, Fla. — V to mesto je dospela z nekim parnikom avstralska zrakoplovka Mrs. Jessie M. Keith-Miller, ki je nedavno na tajinstven način ustrelila svojega ljubimca Halena Clarka. Oblasti so navedenku spavile v ječo, ker je prispela semkaj na nepostaven način.

DRUŠTVENA NAZANILA

Društvo sv. Stefana, št. 1,
Chicago, Ill.

Cenjeno članstvo vabim, da se udeležijo prihodnje seje našega društva, ki se bo vršila v soboto, 2. julija, zvečer ob 8. uri na navadnem prostoru. Asesment pričnem pobirati ob 6:30. Prinesite, prosim, svoja plačila pred sejo tako, da bomo do seje z njimi lahko gotovi. Na tej seji bodo dali nadzorniki tudi poročilo o trimesečnem poslovanju društva.

Sporočiti želim članstvu, da me po seji ne bo dva tedna doma, in sicer od 3. do 17. julija. Tekom tega časa se asesment ne bo pobiral in bi torej želel, da bi tisti, ki navadno privede plačat na dom, prinesli ta mesec svoje prispevke na sejo. Glede nujnih slučajev, kakor bolezen ali smrt, bo pa tekem tega časa iz prijaznosti opravil vse potrebno naš zapisnikar, sbrat William Bogolin, ki stanuje na 1848 W. 22d St.

Bratski pozdrav,
P. Vidmar, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Jurija, št. 3,
Joliet, Ill.

Vabilo na piknik

Cenjenemu občinstvu v javnost, da priredi naše društvo svoj piknik v nedeljo, dne 3. julija na Edward Slakovi farmi zraven Du Page reke.

S tem vljudno vabimo vsa jo lietska in rockdelska društva, kakor tudi vse ostale Slovence in Jugoslovane blizu in daleč, da nas posetite ta dan, kajti vsak bo zadovoljen, ki se udeležijo našega piknika.

Voznja bo popolnoma prosta. Prvi truck odpelje ob 10. uri dopoldne izpred vogala Nemanichevega poslopja na Chicago St. in gre naravnost po Ruby St.; potem krene po Center St. do Hutchinson St.; tam se ustavi na vogalu John N. Pasder-tzeve trgovine in ob 10:30 se pa skupno odpeljemo na pikniko prostor, seveda s harmoniko na čelu.

Drugi truck odide točno ob 1. uri popoldne po ravno isti poti kot prvi. Torej se nudi lepa priložnost onim, kateri nimajo svojega avtomobila, da se z nami odpeljejo. Kateri pa imajo svojo karo, vzemite Plainfield Road do Six Corner; potem naravnost po Six Corner; tam, kjer bi morali kreniti na južno stran, vam bo kazal napis: Knights of St. George Picnic.

Druga pot je Black Road. Istotako vam bodo napisali kazali, kjer morate zaviti na severno stran. Starši, kateri imate svoje otroke v mladinskem oddelku pri našem društvu, pripeljite iste seboj, kajti vsak bo dobil nekoliko tiketov brezplačno.

Za dobro potrebo bo vsestransko preskrbljeno; torej na veselo svidenje dne 3. julija na našem pikniku!

Odbor.

Društvo sv. Petar i Pavao, broj
64, Etna, Pa.

Poziva se članstvo, da nefaljeno dođe na redoviti sjed-nicu julija 3., koja će se održavati na 110 Bridge St., Etna, Pa., u 2 sata poslepodne. Na dnevnom redu biti će izvješće šestmesečnog računa od nadzornog odbora; zato se poziva cijelokupno članstvo, da čuje, kako mu blagajna postoji, i koliko je dugovina kod članstva.

Isto molim braću, koji so zaostali sa uplatom, da nastoje i podmiri svoju dugovinu. Isto molim članove, koji duguju za djecu, da točnije uplaćuju, pošto su nekoja braća zaostala; ne brinu se za društvo, a niti za djecu neće uplaćivati. Sa ovakvim radom se zadaje tajniku više brige i rada cijelome odboru. Svi znamo, da su teška vremena; ali društvo nesmiljeno zapuštati, ono mora biti prvo, da se plati i onda član ima pravo da traži što mu pripada. Zato vas molim još jedamput, da pohrlite na sjedni-

cu. — Sa bratakim pozdravom,
Marko Rakovina, tajnik.

Vabilo

Člani društva Friderik Baraga, št. 93 KSKJ, Chisholm, Minn., so vabljani, da se polnoštevno udeležijo proslave 80-letnice društva sv. Jožefa, št. 30 JSKJ, ki se bo vršila v nedeljo, dne 3. julija t. l. Člani so prošeni, da se zberejo označeni dan pred Community Bldg. ob 7:30 zjutraj, da potem skupno odkorakamo k sv. maši. Ker se je društvo sv. Jožefa še vselej odzvalo, kadar smo ga pozvali k našim prireditvam, zato prosim, da tudi mi isto storimo. Ravno isti dan bo potem imelo društvo sv. Jožefa svoj piknik na Kočevarjevi farmi, in sicer ob 1. uri popoldne.

John J. Sterle, tajnik.

Društvo sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill.

Cenjenemu članstvu našega društva naznanjam, da bo čitanje polletnega računa na prihodnji seji dne 3. julija ob 9. uri dopoldne. Zaeno vas prosim, da pridete na to sejo vsi člani, ker imamo veliko reči za urediti, posebno za tiste člane, ki dolgujejo več kakor šest mesecev.

Dragi mi člani! Naznanjam vam, da od sedaj naprej društvo ne more za nobenega člana ali članico zakladati več kakor za tri mesece; to so pravila in jaz se bom po istih ravnal v korist društva.

Se enkrat vas opominjam, da pridete na to sejo zato, če bo morda kateri član ali članica suspendan, da ne bo meni te krivde pripisoval.

S sobratskim pozdravom,
Joseph Jaksa, tajnik.

Društvo sv. Genovefe, št. 108,
Joliet, Ill.

Vabilo na sejo

Zadnja naša seja je bila bolj slabo obiskana, to pa gotovo zaradi deževnega vremena; torej vas, drage mi članice prosim, da se prihodnje seje udeležite v velikem številu. Seja se bo vršila dne 7. julija zvečer ob 7:30; na tej seji bo prečitan polletni račun in sicer po naših sestrah nadzornicah.

Vljudno ste torej vabljene vse, katere redno plačujete in one, katere zaostajate ali ne morete plačevati asesmenta, da se skupno pogovorimo in pomagamo ena drugi; katere se le hoče kaj pobogatiti, ne bo suspendirana zaradi slabih časov; suspendirana je le taka članica, od katere ne morem na noben način dobiti odgovora, kaj da misli. To naznanjam tukaj, da boste vse tako prizadele znale, da suspendacije ni kriva tajnica, ampak članice same.

Ponovno vas prosim, cenjene sestre, udeležite se vsaj četrtletne seje, ki se vrši na vsake tri mesece, da boste znale, kako društvo obstoji.

S sestrskim pozdravom,
Antonija Struna, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 110,
Barberton, O.

Popravek

V predzadnji številki Glasila v zahvali od strani našega društva in društva sv. Srce Marije, št. 111 KSKJ v Barbertonu, O., je bilo pomotoma izpuščeno ime društva sv. Helene, št. 193 KSKJ, za kar naj mu bo na tem mestu od strani obeh društev izrečena najlepša zahvala.

Za odbor:

Joseph Lekšan, tajnik.

NAZNANILO
društva sv. Družine, št. 136,
Willard, Wis.

Članom in članicam našega društva se naznanja, da vsi oni člani in članice, kateri mi še niste oddali spovednega listka glede velikonočne dolžnosti, da istega prinesete na prihodnjo mesečno sejo, ker jaz moram poslati v to potrebne listine duhovnemu vodji. Oni člani in članice, kateri niso opravili svo-

je velikonočne dolžnosti, bodo s prihodnjim mesecem suspendirani iz društva in Jednote.

Bojniški obiskovalci, ko obiščete katerega bolnika, morate na društveni seji poročati v kakem stanju je bil bolnik, ko ste ga obiskali; poročati morate resnico. Žal, da moram naglašati, da nekateri bolniki so izkoriščevalci društva, oziroma naše društvene blaginje, kajti primerilo se je že sledeče: Član se je javil bolnim. Vsak obiskovalec dobil ga je na društveni seji in ni mogel nič poročati proti njegovi bolniški podpori; a izdal se je sam, ko je bil vprašan: "No, N. N., ali si še bolan?" Odgovoril je: "Ne, bolan nisem več, ampak naznanil se nisem še zdravega, čakam, da bom za celi mesec podporo dobil."

Sram naj bo takega člana! To je pravi društveni izkoriščevalec. Člani, pazimo na take izkoriščevalce. Ne ozirajmo se, če je morda tvoj prijatelj; tu se mora paziti na skupnost vsega članstva.

Ludvik Perušek, tajnik.

NAZNANILO

društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis.

V nedeljo, dne 10. julija bomo praznovali praznik sv. Cirila in Metoda, patronov našega društva.

Kakor imamo že staro navado od ustanovitve našega društva, da se na ta praznik korporativno udeležimo sv. maše, zato tem potom naznanjam vsem članom, da pridete v dvorano malo pred osmo uro, dne 10. julija, da potem korporativno odkorakamo v cerkev k sv. opravilu ob osmi uri, ki bo darovano za vse naše žive in mrtve člane.

Sobratski pozdrav,
John Udovich, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 148,
Bridgeport, Conn.

Vabilo na piknik

S tem se uradno naznanja našim društvenikom in društvenicam, da je bilo sklenjeno na zadnji seji 21. maja, da bomo priredili piknik v nedeljo, dne 3. julija, to je dan pred ameriškim praznikom Proglajenja neodvisnosti; piknik se vrši na Ivanovji farmi.

Zato vas odbor vljudno pozivlja na ta piknik. Istina je, da imamo slabe čase; toda znamo vam je vsem, da je bilo precej izplačil bolniške podpore; kdor potrebuje ali je upravičen do bolniške podpore, mora isto dobiti, kolikor mu je pripada. Prošeni ste torej vsi, da pridete na ta piknik, kjer naj vsak nekaj pripomore dobri stvari; saj nas je pri tem društvu z mladino vred skupaj do 400. Ako pridejo vsi ti na piknik, gotovo ne bomo zabavala delala. Pripeljite na to zabavo tudi one, ki še niso v društvu.

Jitney bus bo vozil tja in nazaj; nikomur ne bo treba plačati voznine na busu. Vstopnina za piknik znaša samo 25 centov za odrasle. Bus bo vozil na piknikov prostor vsake pol ure, pobiral bo izletnike na onih cestah, kakor lansko leto. Igrala bo Tinekova banda; tako boste lahko poslušali najlepše komade v hladni senčici in ple-sali. Seveda vam ne bo treba trpeti žeje, ker bomo imeli sladko Noetovo kapljico na razpolago. Blizu kuhinje bo pa igrala Malačičeva banda pri tehni ciganski pečenki.

Odbor društva vas torej vse še enkrat vljudno vabi na ta piknik; pridite, ne bo vam žal! Pokažimo, da smo si v resnici bratje in sestre in da radi delujemo eden za drugega. Važno! Kdor ne pride na ta piknik, mora plačati 50 centov kazni v društveno blaginjo; tako je društvo potrdilo, in tega se mora odbor držati.

S sobratskim pozdravom,

Odbor.

Društvo sv. Ane, št. 156,
Chisholm, Minn.

Tem potom naznanjam članicam našega društva, da smo povabljene na proslavo 25-letnice obstanka društva sv. Jožefa, št. 30 JSKJ, vršene se dne 3. julija t. l. Torej ste prošene vse članice, da se temu povabilu odzovete. Zbirale se bomo v Community Bldg., ob 7:45, da potem skupno odkorakamo z drugimi društvi v cerkev k sv. maši, ki se vrši ob 8. uri kot običajno vsako nedeljo; dolžnost nas veže, da se povabilu odzovemo, ker navedeno društvo se je odzvalo tudi našemu povabilu, kadar smo jih povabile. Torej ne pozabite 3. julij, da pridete vse!

Sosestrski pozdrav,
Caroline Baraga, tajnica.

NAZNANILO

društva Marije Pomoč Kristja-nov, št. 165, West Allis, Wis.

Tem potom naznanjam našim članicam, da se prihodnja redna mesečna seja ne bo vršila prvo nedeljo v mesecu, ampak šele v četrtek zvečer, dne 7. julija ob 7:30 v cerkveni dvorani. Ta seja je preložena zaradi cerkvenega piknika. Udeležite se tega piknika v velikem številu, ker bodo na razpolago krasna darila za mlade in stare; torej na veselo svidenje na pikniku 3. julija in na seji dne 7. julija.

S sosestrskim pozdravom,
Mary Petrich, tajnica.

Društvo sv. Kriza, št. 214,
Cleveland, O.

Ker ima naše društvo svoj piknik dne 3. julija na Hartmanovi farmi na Ridge Road, se je mesečno sejo odložilo na naslednjo nedeljo, 10. julija. Na tej seji bo prečitan tudi polletni račun, katerega se vam bo predložilo v pregled. Pridite torej na to sejo vsi člani in članice, da ne bo potem katerega morebitnega govorjenja, kam je denar šel!

Znano vam je, da je sedanja depresija zadela tudi nas in naše društvo; imeli smo veliko več izdatkov kakor dohodkov; veliko smo pomagali že našim članom in članicam za plačevanje njih asesmenta; bili so tudi razni drugi stroški. Torej pridite za gotovo na prihodnjo sejo dne 10. julija, da ne bomo vedno eni in isti navzoči, kakor se to rado dogaja.

Na tej seji vam bo tudi pripravljalni odbor povedal o svojem dosedanjem delovanju, kateremu ste poverili nalogo za predpripravo slavnosti razviti-ja in blagoslovitve naše zastave, ki vrši dne 28. avgusta t. l. v cerkvi sv. Vida; zatem bo pa slavnost v Grdinovi dvorani na St. Clair Ave; vse drugo boste zvedeli na seji.

Na našem pikniku dne 3. julija bodo razne igre, katere priredi Blue Bird Club, lov za srečo in druge zanimivosti. Pripeljite tudi svoje prijatelje seboj. Kdor nima avtomobila, naj pride na 3651 W. 58th St. od tam bo vozil truck in sicer ob 1. uri popoldne ter ob treh. Truck bo vozil izletnike na piknikov prostor in nazaj in sicer na društvene stroške. Torej na veselo svidenje na Hartmanovi farmi dne 3. julija!

Frank Obljubeck, tajnik.

Društvo Matere Božje Lurške,
št. 246, Etna, Pa.

Vabilo na piknik

S tem so vljudno vabljene in pozvane vse naše stare in mlade članice, tako tudi cenjeno občinstvo v bližnji okolici, da nas posetijo v velikem številu na našem prvem društvenem pikniku dne 3. julija na Little Creek Road Camp.

Oni, kateri imajo svoje avtomobile, naj vzamejo Little Creek Road in naj gredo mimo Byrleys Ice House, od koder se pride direktno na piknikov prostor. Oni, ki se hočete peljati s truckom, čakajte pred Hrvatskim domom na Bridge St. in na križišču Butler St. v Etna;

truck bo vozil od 1:30 popoldne naprej.

Za okusen prigrizek in vsakojaka telesna okrepčila ter imenitno zabavo vam jamči pripravljalni odbor.

Ker je to naš prvi piknik, pričakujemo veliko udeležbo.

Na veselo svidenje!

Odbor.

DOPISI

SMRTNA KOSA

Forest City, Pa.—Še nikdar ni kruta smrt tako segala v vrste naših rojakov in rojakinj te nasebine, in pobirala naše ljube in drage, kakor zadnje dni.

Poročati moram o zopetnem smrtnem slučaju, o veliki izgubi skrbne matere 10 otrok in dobre, skrbne žene ter gospodinjje, in sicer o smrti rojakinje Mary Bezek, rojene Petrovčič, soproge Frank Bezeke.

Pokojnica je bila rojena v Doljem Logatcu v bivši Avstriji, pred 41 leti; umrla je dne 7. junija, previdena s sv. zakramenti. Zapušča žalujočega moža in deset otročičev, v starosti od štiri do 19 let, kakor tudi očeta, mater, dva brata in tri sestre. V Ameriki je bivala nekako 35 let, večinoma tukaj v Forest City, razun par zadnjih let na farmi, nekako sedem milj izven mesta.

V imenu žalujočega moža in otročičev se vsled njih prošnje tem potom lepo zahvaljujem vsem sorodnikom, znanec in prijateljem za vse usluge, katere ste jim storili v teh žalostnih urah. Dalje hvala vsem, ki ste jo obiskali za časa njene bolezni in ji pomagali že na ta ali drugi način. Lepa hvala za vse obiske, ko je pokojnica ležala na mrtvaškem odru; hvala za darovane vence in rože, za naročene sv. maše zadušnice in vsem onim, ki ste se njenega pogreba udeležili in dali svoje avtomobile na razpolago. Posebna hvala pa še članicam in sosestram pokojnice društva sv. Ane, št. 120 KSKJ, ki so jo spremile z zastavo na pokopališče sv. Jožefa.

Pokojna je bila zelo priljubljena pri vseh, kateri so jo poznali, kar je pokazal njen lep pogreb.

Se enkrat lepa hvala vsem skupaj, ki ste tolažili žalostnega moža in uboge otročiče vsled nenadomestljive izgube blage žene in ljubljene mame. Naj v miru počiva in bodi ji ohranjen blag spomin!

J. A. Dečman.

VABILO NA PIKNIK SKUPNIH DRUŠTEV
Ambridge, Pa.—Če potuješ po železnici, opaziš v čakalnici kolodvora, kako so vse stene obite z raznimi plakati, ki ti v živih omamljivih barvah slikajo naravo v vsej njeni lepoti in tvebijo venjak na deželo. Dan, čas izletov je tu. Ravno v tem času se razne železniške družbe potegujejo za prevoz izletnikov in izdajajo velike svote denarja v reklamno svrhu; občinstvu nudijo posebno ob nedeljah in praznikih lepo priliko s svojimi izletniškimi vlaki po znižanih cenah.

Da bo pa tudi naša ambriska nasebina porabila ugodnost izletniške sezone, da se malo otresemo mestnega šuma in hrupa, da se zopet navžijemo svežega zraka v zeleni naravi, so štiri tukajšnja slovenska podporni društva sklenila prirediti skupen izlet dne 3. julija na farmo rojaka Martin Specak; ta društva so: št. 183 KSKJ, št. 33 SNPJ, št. 41 SSPZ in št. 699 SNPJ.

Tem potom se vljudno vabi vse Slovence v Ambridge, Pa., in okolici, da se polnoštevilno udeležijo tega skupnega izleta. Program bo precej obširen, katerega ne bom tukaj opisoval; rečem le toliko, kdor se ne udeležijo, si bo moral zamujeno sam sebi pripisati. Torej zapomnite si dan 3. julija pri rojaku Specaku, kjer bo skupen izlet naših

društev. Vozniki bodo vozili brezplačno; torej ni nobenega vzroka, da se ne udeležite. Čeravno ste morda v finančni stiski, pridite vseeno; s tem boste pokazali, da se zanimate za dobro stvar in da simpatizirate z nami.

Ljubiteljem na raznuju pečene janjetine poročam, da bo iste dovolj na razpolago na pikniko-vem prostoru; meni se že danes cedijo sline po nji.

Vsem kličem k sklepu: Na veselo svidenje dne 3. julija pri rojaku Specu!

C. F. Grosdeck,
tajnik pripravljalnega odbora.

Chicago, Ill.—Republikanska stranka je končala svojo narodno konvencijo v tem mestu in imela veliko poslušalcev, večinoma mokrih. Stranka je zopet imenovala sedanjega predsednika Hooverja kandidatom pri glavnih volitvah meseca novembra. Te volitve letos bodo zelo živahne; vsak zaveden državljan bo šel na volišče in oddal glas za kandidata, kateri mu bo najbolj po volji. Mislim, da se je ameriško ljudstvo dosedaj že spametovalo, da ne bo volilo več tega predsednika, ker ni prav nič izpolnil, kar je zadnjič obljubil in je ostal še odločen suhač kakor je bil leta 1928. Dasiravno se govori o tem, da je spremenil svoje stališče in hoče biti moker na zunan, v srcu je pa še vedno prijatelj suhačev. Upam, da bodo tudi naši rojaki Slovenci to dejstvo vpoštevali in volili za katerega drugega, ki je v resnici tudi delavcem naklonjen.

Pri nas v tukajšnjih klavnicah so zdaj že v tretjič plačo vtrgali, namreč pet centov na uro; zdaj bomo mesarji dobivali samo po 40 centov na uro in imeli 40 ur dela tedensko. Seveda, plače dol, davke pa gor. Res, kam bo na ta način prišlo delavstvo, ne vem.

Naj pri tem še omenim, da je zogometni team našega društva sv. Alojzija, št. 47 KSKJ dobil prvo nagrado na svojem lastnem igrišču dne 19. junija. Naši fantje so prav dobro igrali; zdaj se vidi, koliko pomagajo dobre vaje. Brat Martin Pichman je naredil "home run," igra je pa dobil brat Pepe Zefran. Navedenec zna res dobro metati žogo; zdaj je postavil naše fante na noge; nasprotniki niso mogli zadeti in tako smo zmagali. Le še tako naprej fantje žogarij, pa bo šlo!

Pozor, možje in fantje! Malo časa imate še, torej potrudite se s prodajo tiketov, ki jih imate.

Joseph Zihel,
1830 W. 22d St.

West Allis, Wis.—Taka nasebina, pa nič novic. O, pa še koliko. Samo trompete smo dali v popravilo, zato ne trbimo v svet toliko, kot bi lahko. Pridite k nam, boste pa vse zvedeli. Najlepšo priliko imate dne 3. julija, v nedeljo popoldne. Imeli bomo cerkveni piknik v Sagadinovem parku, S. 38th St. in W. Burham Ave. Če seditmo po prodanih tiketih, bo na tem pikniku ljudi kot listja in trave. In tam boste zvedeli čisto vse novice iz celega sveta, posebno pa iz West Allisa. Vi namreč še ne veste, da naš poljevljeni pevski klub krasno napreduje ter ima mnogo novih članov. Pridite na piknik in pogledajte naše fante in dekleta, kako bodo zapeli pod vodstvom Miss Josephine Novak.

Vi tudi še ne veste, da bo društvo Marija Pomoč Kristjanov, št. 165, odneslo prvo nagrado, ker je dobilo toliko novih članic za mladinski oddelk. Koliko pa šele Jožefovo društvo! Pa tudi tega ne veste, kdaj bomo začeli zidati novo šolo in cerkev. Ko na piknik pridete, pa boste zvedeli. Samo pravega vprašajte.

Pa če mislite, da bomo imeli za dobitke samo radio, krasno uro in cekin, se silno motite. Res krasni dobitki. Samo že radi cekina je vredno priti na

piknik, kaj šele ura in radio.

A to še ni vse! Naše Micke nekaj na skrivaj pripravljajo. Pa vse tajno, zato nosijo dobitke k svoji tajnici. In te tajnosti boste zvedeli, videli in zadeli na pikniku. Pa tista božja kapljica. Ja, ali misliš, da ti jo bom na roko prinesel? Hudnika, meni je že steklenic zmanjkalo, ko še prazne nihče nazaj ne prinese. Pa 3. julija tudi časa ne bo. Vsak naj sam pride. Se okusen zakusek bo dobil in dobro godbo bo slišal, pa še dobitke bo nesel domov. Kaj pa hočete še več?

Torej, Slovenci iz West Allisa in Milwaukee, vsi na cerkveni piknik župnije Marije Pomoč Kristjanov 3. julija se isti vrši v Sagadinovem parku. Samo zgodaj pridite, da dobite mesto, ker ljudi bo kot listja in trave.

Faran.

KRATKE NOVICE IZ PITTSBURGHA, PA.

V Pittsburghu smo zadnje čase precej živahni in veseli. Pa zakaj ne, ko smo imeli ta mesec konvencijo SSPZ, ki se je vršila od 6. do 13. junija, kjer je bil izvoljen naš rojak Dr. F. J. Arch vrhovnim zdravnikom. Takoj teden pozneje smo se zopet zbrali na odhodnico dobro znanega rojaka, John Varoga, ki je odpotoval dne 22. junija v staro domovino. Z njim smo izgubili najbolj vnetega delavca na kulturnem polju in ga bomo hudo pogrešali.

V teh časih nezaposlenosti imamo dovolj časa tudi za politično organiziranje in obratno in ravno sedaj bomo začeli z brati Hrvati sodelovati za procvit jugoslovanskega duha v pittsburski koloniji. V to svrhu se priredi dne 3. julija skupni piknik na Locust Grove v Etna, Pa., Hrvatskega Narodnega Doma iz North Side in Slovenskega Doma iz Butler St., kjer se bo skušalo seznaniti in združiti delovanje obojega naroda v tem kritičnem času nezaposlenosti. Na programu so najboljši govorniki, ki bodo razpravljali o problemih, ki so velike važnosti za nas vse.

Ta skupni sestanek je izrednega pomena in pričakuje se obilne udeležbe od bratov Hrvatov kakor tudi Slovencev. V slučaju slabega vremena se isti sestanek vrši v Slovenskem Domu na 57. cesti.

Vstopnina na skupni piknik je samo 25 centov za osebo.

Z rodoljubnim pozdravom,

Louis J. Kompare Jr.,
tajnik Slovenskega Doma.

Dr. Johna Seliškarja poslednji trenutki in zadnja pot

S svojimi učenci, ki jih je privedel do altarja, je še napravil duhovne vaje. Kot bi slutil, da mu jih ne bo dano delati par dni pozneje z drugimi duhovnimi tovarši. Pomlajenje duše, a trudnega duha je zapustil knjige in pohitel k svojemu bratranecu Rev. Joseph Trobcu v Elk River, da se malo odpočije in potem še kam delj pogleda. A v torek 7. junija popoldne ga je nekam trje prišla njegova srčna napaka, ki mu je neki po neki slabo izlečeni boleznii ostala. Kar ni mu hotelo odjenjati.

Skrbeča gospodinja in sestra Rev. Trobca je sledečo noč hotela prečuti od njegovi postelji. A ji je dejal, naj le gre k počitku. Ubogala je, a je ponovno prišla pogledat, kako mu je. Nekaj časa čez polnoč je odklanjal zdravlja in krepljica, češ, da bo še maševal. Ker mu le ni odjenjalo, je sam zahotel zdravlja in zdravnika. Malo pred polčetrto uro zjutraj je prosil Rev. Josepha in sestro, naj ga dvigneta iz postelje na stol, da bo lažje dihal. Naenkrat pa je obrnil k Rev. Josepu in mu rekel: "Joseph, odvezo mi daj!" To so bile njegove zadnje besede. V naslednjih trenutkih mu

(Dolje na 3. strani)

je srce zastalo. Neprevidena, a zavidljiva smrt, v svatovski obleki duše po duhovnih vajah.

Vest o njegovi smrti je globoko pretresla vsa šentpavelsko, šentklaudsko, zlasti pa slovensko duhovščino širom Amerike, ki je z njim izgubila enega svojih najodličnejših članov, kar jih ima in jih je imela v Ameriki. Ker ni imela časa, da bi mu rekla: "Z Bogom in hvala Ti za vse, kar si nam storil!" se mu je hotela na njegovi zadnji poti oddolžiti.

Redki so duhovniki, ki jih v življenju ni dičila škofovska mitri in bi imeli tak pogreb.

Najprej se mu je oddolžila župnija Rev. Joseph Trobec v Elk Riverju, kjer so se mu iztekale ure življenja in kjer je tako rad profesorja zamenjal za dušnega pastirja. V petek 9. junija se je ondi ob odprti rakvi vršil slovesni Requiem, ki ga je pel njegov stari prijatelj Rt. Rev. Msgr. M. Ogulin, ob navzočnosti kakih 25 duhovnikov. Nato so ga prepeljali v St. Paul, da se tamkajšnja duhovščina, katere večina so otroci njegovega duha, poslovijo od njega. Saj jo je celih 31 let vzgajal in likal za Gospodovo službo.

V soboto 11. junija je bil zopet ob odprti rakvi slovesni Requiem v nadškofijski stolnici. Pel ga je nadškof Most Rev. J. G. Murray. Žalni govor pa je imel njegov profesorski kolega in rektor nadškofijskega seminarja Rt. Rev. T. Moynihan. Prisostovalo mu je 250 duhovnikov, mnogo raznih sestra in drugega vernega ljudstva.

Toda v smislu poslednje volje ni imela šentpavelska Kalvarija postati njeva zadnja zemaska postaja. Za to si je izbral pokopališče sv. Stefana v Brockwayu. Kako ne! Tam mu že počiva blagopokojni stric škof Trobec in dve teti, škofovi sestrice. Njih grobove čuva in ljubeče neguje njegov bratranec, Rev. John Trobec s sestro Ivanko. Tam med domačimi, sredi tihih gozdov in plodnih polja, kjer bo enkrat zamrla zadnja slovenska pesem in poslednja slovenska molitev v Ameriki. Tam, kjer ljudstvo še zna moliti za svoje rajne, zlasti za svoje duhovnike, o tam se bo najslajše počivalo, kot v zemlji domači.

Tako so ga v soboto po slovesnostih v stolnici, zopet naložili na voz in ga odpeljali v Brockway, kjer so mu postlali poslednjo posteljo, ob križu, ki kaže, da so tudi grobovi le prehodna postaja za zemsko romarje. V ponedeljek, 13. junija je bilo rečeno, ga bomo izročili materi zemlji. Mislilo se je, da bo to pač malo bolj slovesen požežljivi pogreb, ker je bilo drugo že vse opravljeno. A po 10. uri se je vila iz župnišča cela procesija samih duhovnikov. Bilo jih je 53, s šentklaudskim škofom Most Rev. Buschom in štirimi monsignori na čelu. Med njimi je bilo 19 slovenskih duhovnikov.

Poleg onih šentpavelske in šentklaudske škofije, ki so se polnostnevilno zbrali, so prihiteli še z železnega ravnarja: Rev. John Schiffer, Rev. Val. Schiffer, Rev. Frank Mihelič, Rev. J. Jerše, Rev. L. Pirnat, Iz Clevelanda, Rev. John J. Oman, iz Wisconsin, Rev. Anton Schiffer, Rev. James Cerne in Rev. John Novak; iz Illinois, Rev. John Plevnik in Rev. Dr. Hugo Bren OFM.

Slovesno zadušnico je imel prej imenovani rektor šentpavelskega seminarija, ob asistenci obeh bratrancev rajnega: Rev. John in Joseph Trobec. Petje je vodil mojster, Rev. F. Missia. Po sv. maši je stopil pred odprto krsto Rev. John Plevnik ter se slovensko ganljivo poslovil od svojega prijatelja in sošolca iz mladih let.

Nato mu je angleško izbrano govoril zadnje slovo škof Busch njegov prijatelj in nekdanji somisijonar. Po odpeti Liberi je žalni spreved pod škofovim vod-

stvom krenil proti pokopališču, kjer mu je po končanih zadnjih obredih pevski zbor občuteno zapel: "Blagor mu, ki se spočije . . ."

Mi, ki smo od daleč prišli, da rajnemu izkažemo zadnjo čast in ga tudi le bolj od daleč poznali, smo šele iz ust onih, ki so mu bili bližji, spoznali, koga smo pokopali, ter potem razumeli odkod njegov škofovski pogreb. Naj v večni luči gleda in uživa nevstvarjeno Modrost, ki jo je na zemlji z vero ožarjenim razumom tako pridno in uspešno iskal ter drugim kazal pot do nje. R. I. P. —H.

"A. S."

Spomini na pokojnega Rev. Dr. J. Seliškara

Lipa zelenela je,
tam v dišečem gaju.
Miroslav Vilhar.

S poča.—Ko sem par dni pred smrtjo vč. Rev. Dr. John Seliškara prišel pismeno dogovorjeno na obisk v St. Paul, Minn., v tamkajšnje semenišče, sem hodil tam po hribu, kjer stojijo semenišča poslopja v senci košatih lip ter drugega drevja, sem premišljeval, koliko naših ameriških slovenskih dijakov je tukaj študiralo in doseglo svoje poklice kot duhovniki, zdravniki, uradniki, bankitji. Zrl sem v starodavne košate lipe z mislijo na sedanje počelo številu slovenskih študentov tukaj in koliko časa bodo še ti? Da, kmalu boš ti, tako opevana naša slovenska lipa samovala. Setal sem med čumečim drevjem tam blizu, kjer je več lip skupaj, kjer so prejšnje čase naši zavedni bogoslovci ustanovili svoje društvo "Baragay", od katerih je danes tuintam le še kaka slika ustanovnikov. Zopet mi je nekaj velelo z vprašanjem: Koliko časa bo naša ameriška Slovenija še živitarila? Da, bližamo se polagoma že k zatonu . . .

Drevje je zašumelo in zdelo se mi je, da poje zopet ono lepo Vilharjevo pesem o lipi:

Bratje naši se hlade
radi v tvoji senci;
prsa, čela in glave
opletajo si z venci.

Da, gremo k zatonu gremo... Z nekakim strahom sem stopil pred semenišča vrata; tam me je pozdravil č. g. Rev. Gruđen. Kot moj ožji znanec mi je povedal, da je odšel č. g. Dr. Seliškar že na počitnice k svojemu sorodniku Rev. Josip Trobecu v Elk River, Minn. V pomenu o njem nisva še nič slutila, da neusmiljena smrt je brusila svojo koso nad njegovo glavo, kar par dni po tem obisku, ko sem se nahajal v nekem zdravilišču v Duluthu, Minn., je že prišla tudi tja britka vest, da je vč. g. Dr. John Seliškar preminul zadet od srčne hibe.

Ob slovesu v St. Paul, Minn., mi je č. g. Dr. Gruđen omenil, da tudi on ni več mladenič, ker letos praznuje že 25-letnico svojega mašništva in službovanja kot profesor na onem semenišču. Ta odgovor je bil na mojo opombo, koliko sem že jaz star. —Zdaj pa še nekoliko o pokojnem Dr. John Seliškariju. Bil je učenjak v raznih rečeh, učenjak ne samo z diplomami, pač pa tudi v resnici; o tem ve mnogo Slovencev in tudi drugih. Glede tega sem ga večkrat tudi sam občudoval, ko sva bila slučajno skupaj v pomenkih. Naj navedem le par slučajev iz Pueblo, Colo. Tam se je mudil nekoč, da je vodil sv. misijon. Kako v zamišljenih besedah je dajal poduk mladim in starim in koliko mladine si je vzelo njegove zlate besede k srcu, ki so obrodile dober sad.

Za časa sv. misijona v Pueblo, Colo., je neki večer pevsko društvo "Prešeren" zapelo pred župniščem na vrtu poleg Rev. Cirila Zupana, Rev. Dr. Seliškariju v počast nekaj lepih slovenskih pesmi. Pokojnik, sam dober pevec, se je zboru pridružil; tedaj je bil res pravi večer slovenske pesmi.

Drugi dan sta šla z Rev. Cirilom Zupanom gledat v pueblsko rudotopilnico. Kot prijatelj naših trpinov je pokojni Dr. Seliškar pri tem omenil, da delajo ti trpini tukaj pravo pokoro v svojem življenju, da bi takim mučnikom sploh ne bilo treba še kakih druge pokore dajati.

Pokojnik je bil vnet tudi za domača zdravljena kakor je to delalo mnogo naših ameriških slovenskih misijonarjev.

Drugi, žal zadnji sestanek sem imel s pokojnikom za časa mednarodnega evharističnega shoda v Chicagu leta 1926. Vozila sva se skupaj na postajo. Med drugimi pomenki me je tudi karal, zakaj da nisem napravil tedaj razstave raznih misijonarskih spominskih reči. Skupno smo se peljali z njegovim sorodnikom Rev. Josip Trobecem, pri katerem je izdihnil dne 8. junija t. l. svojo blago dušo, kjer se je mudil na počitnicah. Potožil sem mu vzrok in svoje gorje onega časa in tako sva stvar razumela potem oba. Za časa onega kongresa so bile v Chicagu razstave misijonarskih stvari iz raznih delov sveta v neki veliki dvorani ob michiganskem jezeru. Ze tedaj je bilo njegovo zdravje bolj rahlo, ker mi je tožil o nervoznosti. Tamkaj v veliki gneči v Chicagu sva se torej zadnjič videla in poslovila. Njegovo blago srce zdaj ne bije več in njegova usta so že za vedno nema; toda njegovi zlati nauki, katere je on tako rad dajal našemu ljudstvu, bodo pa še živel . . .

Zdaj počiva v družinski grobnici na pokopališču pri sv. Stefanu (Brockway), Minn., poleg svojega strica blagopokojnega škofa Jakoba Trobeca; v najstarejši ameriški slovenski farmarski naselbini, katero so ustanovili naši prvaki Pirc, Buh in Trobec. Tudi tam okrog so senčnata drevesa in naše slovenske lipe. Te lipe mu bodo vsako leto šumljale svoje tajne pesmi do enkratnega zopetnega vstajenja. Bodi pokojniku ohranjen najblajši spomin!

Rev. John L. Zaplotnik:

Rev. John Tancer

(Ponatis iz koledarja "A. M." 1926)

Janez Ev. Tancer (Tancar) je bil rojen dne 20. decembra 1820. od imovitih staršev v trgu Studenice blizu Poljčan na štajerskem. Njegov oče Jožef Tancer je bil ugleden usnjarski mojster v trgu, mati Jožefa rojena Klenovšek pa je bila doma v Vojniku. Bila sta oba vesakova Slovence, dasi se tedaj ljudje še niso tako zavedali svoje narodnosti, kot se je danes. Mali Janez je kmalu osirotel, kajti oče mu je umrl že leta 1829, mati pa leta 1834. Imel je dva starejša brata, Alojza in Franca. Alojz je prevzel po očetu domačijo in obrt ter je menda tudi za Janeza skrbel; France pa je dobil v njegovo mašništvo in službovanja kot profesor na onem semenišču. Ta odgovor je bil na mojo opombo, koliko sem že jaz star.

Zdaj pa še nekoliko o pokojnem Dr. John Seliškariju. Bil je učenjak v raznih rečeh, učenjak ne samo z diplomami, pač pa tudi v resnici; o tem ve mnogo Slovencev in tudi drugih. Glede tega sem ga večkrat tudi sam občudoval, ko sva bila slučajno skupaj v pomenkih. Naj navedem le par slučajev iz Pueblo, Colo. Tam se je mudil nekoč, da je vodil sv. misijon. Kako v zamišljenih besedah je dajal poduk mladim in starim in koliko mladine si je vzelo njegove zlate besede k srcu, ki so obrodile dober sad.

Za časa sv. misijona v Pueblo, Colo., je neki večer pevsko društvo "Prešeren" zapelo pred župniščem na vrtu poleg Rev. Cirila Zupana, Rev. Dr. Seliškariju v počast nekaj lepih slovenskih pesmi. Pokojnik, sam dober pevec, se je zboru pridružil; tedaj je bil res pravi večer slovenske pesmi.

1845 pri St. Marjeti nad Wolfbergom na Koroškem, od 4. novembra 1845 v Ribnici na Pohorju (štajersko), od 15. oktobra 1846 v Lučah v gorenji Savinjski dolini, od 22. marca 1849 v Grižah pri Celju, od 22. oktobra 1850 v Vitanju pri Novi Cerkvi, od 10. septembra 1851 pri Sv. Kungoti na Pohorju, od 12. februarja 1852 pa v Braslovčah, kjer je ostal do 25. julija 1853. Vitanjska kronika pravi o njem: "Tanzer je bil velik, vitez moč, najhitrejši hribolec med vsemi tu nameščenimi kaplani." Bil pa je očitno tudi sicer jako "hiter," kajti v dobrih sedmih letih in pol je služil v sedmih župnijah.

Koliko je to neprestano prestavljanje iz kraja v kraj bilo povod, da je šel v Ameriko, ni znano. Leta 1852 se je nahajal v svoji domovini ameriški misijonar Juri Gostenčnik, in nedvomno je njemu več ali manj pripisal, da se je Tanzer odločil iti čez morje v novi svet. Poleti 1853. je odpotoval s svojima bratoma v Trst, ne da bi jima povedal, kaj namerava. Tam se je prisrčno od nju poslovil in jima šele tedaj pojasnil, da gre v Ameriko. Lahko si mislimo, da je bila vožnja dokaj neprijetna, ker je trajala jako dolgo, več mesecev, kakor je potem domov pisal. V Zedinjene države je prišel dne 15. oktobra 1853.

Kje je bil prvo leto v Ameriki, se ne ve. Najbrž v škofiji Philadelphia, ki je obsegala iztočni del države Pennsylvania, kjer je misijonaril tudi njegov prijatelj Juri Gostenčnik.

Od septembra 1854. je Tanzer pastiral kot župnik cerkve sv. Jožefa v Eastonu; nasledil je G. Gostenčnika.

Easton leži na skrajnem vzhodu države Pennsylvania ob reki Delaware baš tam, kjer se vanjo izliva reka Lehigh in potok Bushkill. Mesto je krog in krog obdano od visokih hribov, ki so odrasli iz modrega gorja (Blue Mountain Range), katero na severu zapira po rezkih zimskih vetrovih. To pogorje in pa reke, ki prodirajo skozi njega, tvorijo okolico, s kakoršno se ne ponaša zlepa kako drugo mesto v Ameriki. Easton je sedež okraja Northampton in kraj, kjer se naravno že od nekdaj osredotočuje trgovina. Zdaj je veliko središče železnice in tovarn. Po zadnjem štetju ima nad 33,000 prebivalcev.

V Tanzerjevem času je bil Easton seveda še prav majhen. Ondotni Nemci so si ustanovili svojo župnijo šele leta 1851. Postavili so si iz opeke cerkev in župnišče v južnem delu mesta na ljubkem griču, s katerega je slikovit razgled čez mesto in v skalnato globel, po kateri se gnete mogočna reka Delaware. V mestu je bivalo le dobrih 60 družin, ki so spadale k fari, ali tudi po širni okolici je živelo precej katoličanov; bili so deloma stalno naseljeni, deloma pa so se mudili tam kot dinarji. Mnogi od njih so bili jako mladi, ko je že Gostenčnik tožil, vneti katoličani pa so bili večinoma ubogi težaki.

Vrh tega so malo župnijo težili tudi primeroma veliki dolgovi. Kljub temu se je po Tanzerju v kratkem posrečilo postaviti župniško šolo, katero je leta 1857 otvoril in njeno vodstvo izročil nekemu svetnemu učitelju, ki je v nji podučeval 70 otrok. Bila je to prva katoliška šola v Northampton countyju.

Iz Eastona je Tanzer oskrboval nemške katoličane, živeče po štirih okrajih ali counties, namreč Northampton, Lehigh, Carbon in Monroe. Po tem širnem delokrogu se je nahajalo precej misijonarskih postaj, katere je moral več ali manj obiskovati, in sicer v Cherryville, Berlinsville, Bethlehem in Freemansburg v Northampton, Allentown v okraju Lehigh, Pine Swamps v okraju Carbon in cel obraj Monroe s postajami v

Stroudsburg, Oakland, Pocono, Tobyhanna, Coolbaugh in Goldsborough. V Berlinsville je leta 1855-56 postavil cerkev sv. Nikolaja. Zgradil je najbrž v letih 1856-57 tudi cerkev Srca Jezusovega v Allentownu in Jezusovega rojstva v Bethlehemu.

V septembru leta 1860 je prevzel malo naselbino Tacony s cerkvijo sv. Vincencija blizu mesta Philadelphia. Zraven je oskrboval tudi ondoto širotišče in šolo za nemške katoliške sirote, katerih je bilo 30 pod vodstvom sester Tretjega reda sv. Franciške, in več postaj, kot na primer Bridesburg v philadelphijskem okraju, kjer je dovršil cerkev Vseh svetnikov in zgradil župnišče. Ostal je tam do junija 1861 ter je bil prvi stalni župnik.

Leta 1861 je prestopil v škofijo Brooklyn in okrog 8. decembra istega leta prevzel župnijo sv. Patricija pri Fort Hamiltonu na Long Islandu. Župnija je bila nekaj let poprej ustanovljena, da služi ameriškim vojakom, ki so živeli v bližnji trdnjavi, Fort Hamilton imenovani, in pa razkropljenemu kmetiskemu prebivalstvu, ki se je naselilo na robu mesta Brooklyn. Obsegala je vse ozemlje od Coney Islanda in Borough Parka pa do Bay Ridge-a, katero dandanes tvori južni del Brooklyna. Leta 1860 je mesto Brooklyn štelo 279,000 prebivalcev, dočim jih ima zdaj že nad dva milijona.

Tanzer je bil goreč zagovornik in neutrudljiv branitelj katoliške vzgoje otrok. Ko je prišel v Fort Hamilton, ni župnija imela še svoje šole. Ali ker je poznal neprecenljivo vrednost katoliške šole, se je takoj po svojem prihodu lotil, da jo ustanovi kljub temu, da župljani niso kazali nobene posebne vneme zanj in da je ravno tedaj divjala v Ameriki državljanska vojska. V kratkem se mu je posrečilo zgraditi leseno šolsko poslopje, ki je stalo okoli \$1000 ter je imelo v pritličju veliko šolsko sobo za kakih 200 otrok, v nadstropju pa tri manjše sobe, kjer naj bi stanovala učitelja oziroma učitelj. Šola je bila dogotovljena in otvorjena leta 1863 pod vodstvom ene svetne učiteljice. Leta 1865 je štela že kakih 145 učencev in učenek.

Da bi pa šola še bolj napredovala in da bi ji bila zagotovljena bodočnost, je g. Tanzer leta 1878 pregovoril sestre sv. Dominika, da so skrb zanj prevzele. Prišle so menda štiri sestre in se nastanile v konventu, katerega je bil Tanzer sam na svoje lastne stroške postavil ter ga zdaj takoj izročil omenjenemu redu. Dve nuni sta učili, dve pa skrbeli za konvent. Ker šola v pritličju ni bila dovolj velika, so se rabile sobe v nadstropju kot posebne učilnice. Š šola so dobre sestre seveda prevzele tudi mnogo žrtev in bremen, kajti sam sedanji župnik cerkve sv. Patricija piše, da katoličani v Fort Hamiltonu nikdar niso prav cenili svoje šole.

Ako človek čita zgodovino župnije sv. Patricija, pride do zaključka, da so bili župljani precej brezbržni pri pripravi cerkve in pa da je tudi župnik podcenjeval njihove gnotne sile. Ko je g. Tanzer prevzel njihovo dušno pastirstvo, so bili večinoma res ubogi. Toda polagoma so si splošno opomogli, in župnija je rastla ter se večala od leta do leta. Vendar pa je v Tanzerjevih očeh ostala uboga, kajti vseh 31 let svoje bivanja v Fort Hamiltonu jih je baže imel navado prositi, naj bi vsak po en cent prispevali k nedeljski kolekt; le ko ga je škof prisilil, naj poskrbi, da se bo pozimi kurilo v cerkvi, je župljane poprosil, da naj dvignejo svoje prispevke in po dva centa darujejo v cerkveno kolekto. (Tako vsaj trdi sedanja gene-

racija, o kateri pa je treba pomniti, da rada podcenjuje in prezira ono, kar so pionirji storili.) S tem je župnik seveda ljudi še potrdil v prepričanju, da so ubogi in da več ne morejo dati v cerkvene name-ne. A za "jeruš" je bilo pa vedno dovolj novcev. Vsled tega je umljivo, da naposled ni bilo dovolj sredstev za popravilo starih in napravo novih cerkvenih poslopij. (Tako moj poročevalec.)

Ako torej smemo verjeti sedanjim predstavnikom župnije sv. Patricija, se g. Tanzer ni odlikoval kot posebno velik financer; vendar pa tudi oni priknajavajo, da so ga župljani hvallili kot gospoda, polnega svete vneme za častno in večno srečo sebi izročenih duš in hrepencega vsemu dobrote deliti. Sedanjí župnik pri sv. Patriciju piše, da "bo č. g. Tanzer živel v srih Fort Hamiltonce, dokler bo le en župljan živ, ki se ga spominja," to pa baš zavoljo njegovega gorečega truda za blagor in korist svojih ovčic.

Glavna njegova zasluga v Fort Hamiltonu je torej bila, da je utemeljil župniško šolo in postavil samostan za šolske sestre, kateremu je baže zapustil tudi večino svojega imetja, kolikor ga ni že prej porabil v svoji zadnji bolezni in za dobrodelne namene. Bil je namreč prav dobrega srca in hvaležen tudi za dobrote, izkazane mu na raznih kaplanskih štacijah v stari domovini. O tem pričajo razni darovi, katere je pošiljal ne le svojim dobrotnikom, ampak tudi župnijam, kjer je nekdaj služil. Tako je na primer novi župni cerkvi v Grižah poslal dar 600 goldinarjev za nabavo vsaj ene nove spovednice. Župnijski cerkvi v Studenicih pa je kupil nov baldahin in dve banderi. Pijanščine pa ni mogel trpeti. Ako ga je kdo prosil podpore, mu jo je naravnost odrekel, če je zvedel, da dotičnik rad popiva. V svoji župnji v Fort Hamiltonu je upeljal družbo zmernosti, ki je mnogo dobrega storila. Poleg tega je pa tam ustanovil tudi oltarsko društvo, kateremu je preskrbel posebne odpustke za duše v vica.

Iz navedenega je razvidno, da svoje stare domovine ni pozabil. Dopisoval je z domačimi in prijatelji. Njegova spodbudna pisma domov potrjujejo, da je bil goreč dušni pastir. Pisal je na primer domačim, naj pogosto hodijo k sv. zakramentu. Če njegovi župljani pristopajo mesečno in tako pogosto k sv. zakramentu, da jih vsako prvo in drugo nedeljo po 180 do 200 obhaja, zakaj bi njegovi rojaki tega ne storili vsaj vsake kvatre.

Da bi še kaj podrobnejšega zvedel o našem misijonarju, obrnil sem se na sedanjega župnika v Studenicih, ki mi je poleg drugega sporočil: "Tanzer je bil jako krepke pa vesele in razborite narave, kar izraža že njegova fotografija in pa spomini njegovih sorodnikov in nekdanjih šolarjev, ki se posebno z veseljem spominjajo, kako rad je z otroci igral. Bil je zdrav, nadarjen in podjeten."

Neka stara irska gospa, ki je v Tanzerjevem času živela v Fort Hamiltonu in župnika prav dobro poznala, mi je pa med drugim poslala naslednje podatke, h katerim pa moram pripomniti, da je bila sicer župnija sv. Patricija brezdomno res za Irce ustanovljena, ali da se je kmalu tudi precej Nemcev v nji naselilo, tako da je postala mešana župnija; kajti leta 1869 se poroča, da je tam živelo 700 nemških duš in da se je v cerkvi krstilo po 50 Nemcev na leto, v župniško šolo pa da je zahajalo 75 nemških otrok, katere je podučeval en svetni učitelj. Torej izvestje te Irke se glasi:

"Č. g. Tanzer je bil jako zanimiva osebnost. Angleški jezik je sicer še precej gladko go-

voril, toda svojega nemškega naglasa se nikdar ni znebil. Tudi njegova zunanost je izdajala njegov germanski izvor, dasi je bil lepo rdečega obraza in bistrih, ostrih oči. Ko je prišel v to irsko župnijo, preteklo je nekaj časa, preden se je ljude prikljubil, dasi so modrejši med njimi v kratkem izprevideli, da imajo s prav odličnim značajem opraviti. Bil je sicer po svoje šegav, a ni vedno popolnoma soglašal z bolj razsežno (prožno) šegavostjo svojih irskih župljanov. Zato ga ti niso zmeraj razumeli, dočim pa je on nje mnogo bolj poznal in umeval. Bil je zgleden župnik, ali jako strog in zločincem ne preveč prizanesljiv. Vsi, ki niso skušali pošteno katoliško živeti, so se ga bali, velika večina pa ga je ljubila, in kdor ga je poznal, ga je spoštoval.

"Župnija je bila sestavljena večinoma iz Ircev, le malo je bilo Nemcev med njimi. Ležala je na deželi ter je bila uboga, kajti ljudje so se šele prej prišli iz Evrope in se tu naselili. Ali kljub temu, da so bili siromašni, jih je bilo le malo med njimi, ki bi mogli reči, da je Father Tanzer le polovico njihovih udobnosti užival. Živel je sam brez služabnikov v župnišču, katero je eden njegovih prednikov sezidal iz opeke. Prihajala je po dnevu le neka udova in mu malo počistila in pospravila po hiši. Njegovo življenje je bilo enostavno in polno samozatajevanja, tako da je bilo prav lahko zadostiti njegovim potrebam. Plačo si je jemal šele potem, ko je bil vsak drug cerkveni račun poravnán, in prav pogosto ni dobilj ostalo.

"Imel je nenavadno fin glas, in veliki petek se je mnogo nekatoličanov pridružil trumam, ki so se zbrale, da ga slišijo peti 'Crux fidelis.' Bil je vnet liturgist in je cerkvene obrede vedno izvajal v najpopolnejši meri.

"V župnji sv. Patricija je ostal celih 31 let. Ves ta čas je sam cerkev oskrboval in si kaplana preskrbel šele, ko ga je starost k temu prisilila. Zadnje leto svojega življenja je postal preprost, skoraj otročji, ter izgubil mnogo svoje krepke osebnosti. Začel je tudi telesno pešati ter je naposled nekega dne resno zbolel, ko je ravno maševal. (Bila je to prva njegova bolezen.) Sredi maše se je ustavil, in nekaj časa se je zdelo, da je ne bo mogel dovršiti, ali dokončal jo je prav vsled svoje krepke volje. To je bila pa tudi zadnja maša, ki jo je javno daroval. Med tem ko je njegov kaplan vodil župnijske posle, je g. Tanzer kot invalid za kratko dobo ostal v župnišču, potem pa se je v spremstvu neke laične sestre iz dominikanskega reda podal na potovanje v Evropo. Po svojem povratku v Fort Hamilton pa se je umaknil v malo koč s kakimi štirimi sobami preko ulice od konventa in tam umrl" dne 2. decembra 1892, torej v 72. letu svoje starosti.

Priprejen mu je bil primeroma prav lep pogreb. Pri sv. maši zadušnici, ki se je služila v cerkvi sv. Patricija, je brooklynški škof na tronu prisostoval. Pogrebo so se udeležili tudi škofov generalni vikar May, ki je prav živočutno govoril o značaju pokojnega duhovnika. Pokopali so ga na pokopališču sv. Ivana v Middle Village na Long Islandu.

HIŠA NA PRODAJ

Na 11114 Lincoln Ave., Garfield Heights v Clevelandu, O., je zelo po cení hiša z 8 sobami, vse moderno zgrajena šele pred štirimi leti; dvojna garaža. Hiša se nahaja v lepem kraju; lota je velika 50x170 čevljev. Je veljala \$9,000; sedaj je na prodaj za \$5,000; takojšnjenja naplacija se zahteva samo \$1,000. Zamenja se tudi za kako farmo, nedaleč od Clevelanda. Več se poizve pri lastniku ali pri upravniku Glasila. (24-25)

JOSIP KLEPEC, javni notar
Real Estate, Insurance, Loans
197 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Uredništvo in upravljanje
Lestica Krištof-Slovenski Jednote v Zdrženih državah

6117 St. Clair Avenue	CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 2612	
Na čelu, na levo	Na desno
Za članstvo	Za članstvo
For Members Yearly	For Members Yearly
For Nonmembers	For Nonmembers
Foreign Countries	Foreign Countries

OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY
THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the Interest of the Order
Issued every Tuesday

OFFICE: 6117 St. Clair Avenue CLEVELAND, OHIO
Telephone: Henderson 2612

Terms of Subscription:
For Members Yearly \$0.94
For Nonmembers \$1.90
Foreign Countries \$2.00

83

DAN PROGLAŠENJA NEODVISNOSTI

Pred 156 leti (4. julija, 1776) je neki star uslužbenec stal v državni hiši (sedaj "Independence Hall") v Philadelphiji. Stal je tam že par ur, celo jutro, držeč vrv pri zvonu v roki, da bi pozvonil začetek svobode naroda. Kajti med tem se je "drugi kontinentalni kongres" v zgoraj dvorani posvetoval o predloženih izjavi neodvisnosti. "Ne storijo nič, ne storijo nič," je starček ponavljal prisotnim. Storili pa so vendarle. Ob 2. popoldne je bila Izjava soglasno sprejeta od delegatov 13 kolonij in ono popoldne je zvon zazvonil. "Liberty Bell" (Zvon Svobode) še danes tam stoji in spada med svetinje ameriškega naroda.

Ze dne 7. junija, 1776 je Richard Henry Lee, delegat Virginije, predložil prvo resolucijo, ki naj izjavi, da so Združene kolonije svobodne in neodvisne. Sledila je dolga in burna debata. Polagoma je opozicija utihnila. Dne 11. junija je bil izvoljen odsek, ki naj sestavi formalno izjavo. Dotični odsek je obstojal iz sledečih delegatov: Thomas Jefferson, John Adams, Benjamin Franklin, Roger Sherman in Robert R. Livingstone. John Adams je bil najstarejši in je bil zato poklican, da pripravi nacrt, ali on je prepustil to nalogo Jeffersonu iz dvojnih razlogov. Prvič, ker je bil Jefferson iz Virginije in ker se je bila dotična kolonija proglasila kot neodvisno že 29. junija. Drugi razlog je bil ta, ker je John Adams spoznal Jeffersona kot izbornega in jedrnatega pisatelja.

Ta slavni dokument je postal "čarter" ameriške svobode. Kaj se v njem pravi? Zakaj se četrti dan julija praznuje kot rojstni dan ameriškega naroda? Ta so temeljna načela te zgodovinske izjave, sprejete onega dne od 54 delegatov: da so vsi ljudje rojeni kot enaki, da imajo vsi naravno pravico do življenja, svobode in teženja za srečo, da vlade nad ljudmi so ustanovljene, ne v korist kraljev in knezov, marveč edino v svrhu, da zagotovijo srečo ljudstva, da ima narod naravno pravico spremeniti ali celo odpraviti svojo vlado, kadarkoli ista krši njegovo svobodo, da vlada angleškega kralja Jurija III pogublja svobodo in vlado je treba zato obsoditi, da tiranstvo angleškega kralja in njegovih ministrov dokazuje dolga vrsta dejstev. Po navedbi raznih pritožb izjava navaja, da je kralj sprejel pritožbe kolonij z zaničevanjem, da svobodni ljudje ne morejo več prenašati tega tiranstva, da borba z orožjem je boljša kot suženjstvo in da zato se Združene kolonije proglasijo kot svobodnim in neodvisnim državam. Člani kongresa vzajemno jamčijo, da bodo podpirali to izjavo načel s svojim življenjem, imovino in častjo.

Izjava neodvisnosti je bila proglašena, toda neodvisnost je bila priborjena šele pet let kasneje, leta 1781, ko se je vojna končala s podojo Cornwallisa, in dve leti kasneje je Anglija podpisala mir z novo ustanovljeno ameriško republiko.

Prijatelji ameriške svobode iz tujih dežel, ki so prišli na pomoč v borbi za neodvisnost, se tudi proslavljajo ob tem rojstnem dnevu Združenih držav. Od junaškega Lafayette, ki se je navdušil za Ameriko, čim je doznal o izjavi neodvisnosti, od generala Van Steubena, ki je prišel iz Nemčije v težki uri in reorganiziral ameriško vojsko, od slavnih Poljakov, Poljski in Kosciuszko, je prišla tudi prepotrebna pomoč kolonistom.

Dočim vsak ameriški otrok pozna ta imena, ni splošno znano, da je bilo osem izmed 54 podpisov Izjave tujega rojstva ali inozemcev.

Zanimivo je znati, kaj je postalo iz tega izvirnega dokumenta. Bil je dan v shrambo državnemu departmentu leta 1789, čim je bila vlada organizirana. Leta 1825 je John Quincy Adams dal napraviti bakrorezne kopije in pri tem je bil dokument malone uničen. Leta 1894 je bil dokument zapečaten v stekleno škrinjo, v kateri se deklaracija neodvisnosti še vedno nahaja.

Waukegan žaluje za svojim pok. župnikom

Waukegan, Ill.—Dne 19. junija smo prejeli od častitega gospoda Rev. John Plevnika žalostno vest, da je preminul na obisku v stari domovini častiti Rev. Francis J. Azbe, bivši župnik naše fare.

Začetkom meseca maja t. l. podal se je v domovino, da se tamkaj odpočije od napornega dela, katero mu je spodbudilo njegove moči. Bolehen je odšel v domovino v upanju, da si v svoji rodni zemlji zopet pridobi ljubo zdravje in novih moči, da bo, ko se povrne, mogel nadaljevati misijonsko delo med svojim narodom v Ameriki, a Bog je odločil drugače. Poklical ga je k sebi in ga zazibal v spanje pravičnega v domači grudi, katero je tako ljubil.

Včeritek, dne 23. junija nadelala si je naša waukeganska naselbina žalno obleko; brala se je namreč na ta dan peti sv. maša (requiem) za mir in pokoj umrlega našega bivšega gospoda župnika. Sv. maša je daroval Rev. M. J. Butala, sedanjí župnik cerkve Matere Božje ob asistenci Rev. Grzinskega in Rev. J. Hallerana, oba iz North Chicaga, Ill. K tej sveti maši so prihiteli tudi sledeči častiti gospodje: Rev. John Plevnik, župnik v Jolietu; Rev. James Cherne, Sheboygan, Wis.; Rev. Luka Gladek, Rev. A. Schiffer, Rev. F. Potočnik, iz Milwaukee, Wis.; Rev. Fr. Mescher, Rev. Fr. Shea, Rev. Fr. Molers, Waukegan, Ill.

Korporativno so se udeležili sv. maše člani in članice društva sv. Jožefa, št. 53; društva Marije Pomagaj, št. 79, in društva št. 127 K. S. K. Jednote ter druga katoliška društva v naselbini.

Po sveti maši je imel častiti gospod duhovni vodja KSKJ, Rev. John Plevnik govor, v katerem je opisal življenje in delo pokojnega tako ganljivo, da nobeno oko ni ostalo suho, kajti vsaka beseda častitega govornika, izgovorjena, je bila resnična. Slovenski narod v Ameriki je z umrlim Rev. Azbetom izgubil dobrega prijatelja, svetovalec in vsega dušnega pastirja.

tovala in vsega dušnega pastirja.

Slovenska naselbina waukeganska izraža svoje globoko sočutje valed smrti bivšega duhovnega očeta, ki je odšel od nas za vedno, a njegova dela bodo trajno ostala med nami. Slovenska šola Matere Božje, kjer se naša mladina vzgaja v katoliškem duhu, bo trajen spomin na njega.

Kot dolgoletni član in šest let duhovni vodja K. S. K. Jednote je veliko storil za njen duševni napredek, za kar mu bo Jednota vedno hvalečna. V njem imenu izražam njegovi ljubimam in sorodnikom umrlega Rev. F. Azbeta globoko sočutje, njemu pa bodi večni mir in pokoj v domači grudi.

Frank Opeka,
glavni predsednik KSKJ.

Pokojnemu Rev. Francis Azbe-tu v spomin

Bivšemu duhovnemu vodji K. S. K. Jednote, ki je umrl dne 19. junija, 1932 v Škofji Loki

V domači kraj, tja kjer planine gorenske dvigajo vrhe, kjer bistrice Save so globine, tja spet Te vleko je srce...

V domači kraj, da mater svojo pred smrtjo si še tam objel; potrpet boleti, s težko hojo od nas za vedno si odšel.

Da, bridko res slovo je bilo, katero si od nas jemal; Te v slutnjah je srce težilo; da greš umret—si morda znal?

In res, čez tednov šest zvonovi Ti smrtno pesem zapoje; njih glas v deželi naši novi smo v duhu čuli z žalostjo.

Saj cenila Te domovina je naša nova vsepovsod, duhovnika in Slave sina... Zdalj delez Ti je že Gospod.

Naj lahka Ti bo rojstna gruda, obdana od vrhov planin! Spočij se tam, zdaj rešen truda, ohranjen blag Ti bo spomin! Ivan Zupan, urednik "Glasila."

PROBLEMI PRISELJENCA

Obnovitev ameriškega pasporta

Vprašanje: Moj prijatelj, naturaliziran ameriški državljani, se je povrnil v rojstno domovino pred dvema letoma. Imel je ameriški potni list, ki velja za dve leti. Ker hoče ostati v starem kraju, vprašuje, da-li se mora vsaki dve leti povrtni v Združene države, da dobi zopet ameriški potni list ali da-li more tem dobiti podaljšanje ameriškega pasporta, da ne izgubi ameriško državljanstvo.

Odgovor: Vaš prijatelj si lahko priskrbi podaljšanje veljavnosti potnega lista pri najbližjem ameriškem konzulatu, ako more prepričati konzula, da ima tehtne razloge, zakaj se ne more sedaj povrtni v Združene države. Pravilo je, da naturaliziran ameriški državljani more ostati dve leti v svoji rojstni deželi ali pa pet let v vsaki drugi inozemski deželi, ne da bi izgubili ameriško državljanstvo. To pa ne pomenja, da on se lahko povrne vsaki dve leti (oziroma vsaki pet let) v Združene države, zaprosi za nov pasport in se potem zopet povrne v inozemstvo, živče na tak način vedno v inozemstvu kot ameriški državljani. Department of State po navadi ne mara izdati novega pasporta naturaliziranim državljanom, ki stalno živijo v inozemstvu. Povratek v Združene države za kratek čas ne smatra se kot prekinitve bivanja v inozemstvu. Ako pa naturalizirani državljani imajo tehtne razloge za daljše bivanje v inozemstvu, more dobiti podaljšanje veljavnosti pasporta brez stroška izleta v Združene države.

Ali more poroka preprečiti deportacijo?

Vprašanje: Neka inozemka, ki je prišla nepostavno leta 1927, je bila obsojena v deportacijo. Priseljenska oblast jo je izpustila pod bondom in ji dala tri

tedne časa za prostovoljno odstopanje. Ona je zaročena z ameriškim državljanom. Ako jo on poroči tukaj ali sunaj Združene države, bo ta okoliščina preprečila deportacijo in omogočila njeno povrtnitev v Združene države.

Odgovor: Ako bi se bila poroka vršila, predno je bilo izdano deportacijsko povelje (warrant of deportation), ona bi bila lahko odšla v inozemstvo in njen mož bi bil vložil prošnjo, da se ji izda priseljenska kvota iz njen kvote za njeno povrtnitev v Združene države. Ker pa deportacijsko povelje je bilo že izdano, poroka z ameriškim državljanom ne bi nič več pomagala. Prosto-voljni odhod po deportacijskem povelju je isto kot deportacija. In po sedanjem zakonu, kdor je bil deportiran, se ne more več povrtni. Edino upanje, ako se poroka vrši, je, da kongres olajša sedanji strogi zakon na tak način, da bo Secretary of Labor v slučajih, vrednih uvaževanja, smel vendarle dovoliti povrtnitev v Združene države. Tak predlog je pred kongresom, ali je težko reči, da-li bo kongres kaj ukrenil v tem pogledu.

Prošnja za državljanske papirje je spravila nekatere ljudi v zadrege

Vprašanje: Prišel sem v Združene države leta 1923 na začasen obisk. Imam tukaj družino in sem trgovec ter poznam mnogo odličnih Amerikancev. Ali smem zaprositi za državljanstvo, ako podam najboljša priporočila? Ali kasnejši začasen odhod iz Združenih držav utegne biti na škodo?

Odgovor: Prošnja za prvi papir bi imela le posledico, da bi se uveljavila preiskava glede vašega prihoda in pravice do bivanja v tej deželi. Ako bi se našlo, da ste se podali v inozemstvo po 1. juliju 1924, bi bili podvrženi deportaciji. Ako ste bivali tukaj brez prestanka od leta 1923, vas ne morejo deportirati radi nepostavnega prihoda, ali ne morete niti zaprositi za državljanstvo. Sedanjí zakon daje pravico do legaliziranja nepostavnega prihoda vsem onim, ki so prišli pred 3. junijem 1921. Predlogi so pred kongresom, da bi se to podaljšalo v korist vsem onim, ki so prišli pred 1. julijem 1924. Ako bo kongres sprejel tak predlog, tedaj boste imeli priliko, da uredite najprej svoj prihod in potem zaprosite za državljanstvo.

Permit na vsak način!

Vprašanje: Prišla sem v Združene države kot otrok. Starši so umrli in menda niso nikoli bili naturalizirani. Od leta 1924 sem poročena s tukaj rojenim Amerikancem in imam tukaj rojenega sinčka. Nikoli mi ni padlo v glavo, da bi uredila vprašanje svoje državljanstva, ker sem se vedno smatrala kot Amerikanka. Sedaj pa hočeva iti na izlet v Evropo in rekli so mi, da si moram preskrbeti dovoljenje za povratek. Ali ni mogoče, da bi se moje ime vključilo v pasport mojeg moža?

Odgovor: Ako starši niso bili naturalizirani, ste vi vedno inozemka in ne morete biti vključene v potni list svojega moža. Utegnete imeti velike sitnosti za svoj povratek, ako si ne priskrbite dovoljenje za povratek. Zgodilo se je pred kratkim, da Amerikanc, ki je šel v Evropo s svojo ženo (inozemko), jo je moral pustiti samo v Evropi in od tukaj zaprositi za njeno pristupitev izven kvote. V bodočnosti se izognete vsem tem sitnostim, ako zaprosite za ameriško državljanstvo. Kot ženi ameriškega državljanca, vam ni treba "prvega papirja" in smete vložiti prošnjo za naturalizacijo takoj.

"Return in five days"

Vprašanje: Vposlal sem prošnjo za naturalizacijo z Money Ordrom za \$5. Po pošti sem kmalu potem prejel dopisnico od naturalizacijskega urada v potrdilo, da so dobili denar. Na levem kotu dopisnice stoji zapisano "Return in five days." Ali moram jaz povrtni dopisnico ali pa mi oni povrne prošnjo?

Odgovor: Ne, ste slabo razumeli. "Return in five days" je enostavno opomba na pošto naj povrne dopisnico, ako vas ne najdejo takem petih dni. Nikar se ne brigajte za to opombo. Ohranite dopisnico in, ako preteče precej časa, ne da bi dobili nadaljnje vesti, pošite naturalizacijskemu uradu in pri tem navedite uradno številko, ki jo najdete na dopisnici.

Kanada

Ni temu še tako davno, ko je bila Kanada znana v Jugoslaviji po imenu, par let sem pa je ta važni del angleškega svetovnega imperija skoraj edina dežela, kjer so naši izseljenci dobivali vsaj nekoliko možnosti za delo in skupno odmerjeni zaslužek, s čimer so se najširši sloji našega ljudstva seznanili s to zanimivo pokrajino ameriškega severa.

V svetovni politiki je Kanadi osobito po svetovni vojni odmerjeno važno mesto, ki ji sicer nikakor ne gre po številu prebivalstva, pač pa po gospodarski in kulturni moči. Poleti bo še bolj naglašen njen politični pomen, ko se bo v njeni prestolnici sestala britanska imperijalna konferenca, ki bo imela rešiti več perečih vprašanj angleškega gospodarstva, nastalih zaradi krize in nje posledice, carinske zaštite domačega angleškega blaga.

Dominion of Canada, kakor se uradno imenuje ta angleška dežela, se razprostira na severu Združenih držav od Atlantskega do Tihega morja. Na jugu in severozapadu meji z Združenimi državami, oziroma s polotokom Alasko, na severu pa obsega vse arktično otočje globoko v pas večnega ledu. Vse to ogromno ozemlje meri več kot deset milijonov štirinajstih kilometrov in je zemljepisno razdeljeno v manjši vzhodni in daleko večji zapadni del, med katerima leži Hudsonski zaliv in jo loči tako da sta oba dela zvezana le z razmeroma ozkim pasom, ležečim med omenjenim zalivom in jezeri ob kanadsko-ameriški meji.

Na vzhodu je dežela le malo gorata, zapadni del pa pokriva skalne gore (Rocky Mountains); sredina je ravna in posejana s številnimi jezeri. Glavne reke so veletok sv. Lawrence, ki teče v Atlantsko morje. Mackenzie, ki se izliva v Severno ledeno morje in Yukon, katerega gornji tek odpade na Kanado, v nadaljnjem teku pa preide v Alasko.

Prebivalcev ima Kanada okoli 9,400,000 in je po tem takem zelo redko naseljena; na en kilometer odpade komaj po en prebivalec. Naseljenost pa ni enakomerna, marveč pojeva znatno od vzhoda na zapad, medtem ko najsevernejši deli sploh niso obljudeni. Po narodnosti je Francozo okoli 2,500,000 (25% vsega prebivalstva), ostali pa so Angleži, Irci in Škoti, ki spadajo vsi v anglosasko kulturno skupino, v kateri se vtpeljajo tudi vsi priseljenci. Prarodnih Indijancev štejejo še okoli 110,000.

Najstarejši naseljenci Kanade so Francozi, ki so skozi vhodna vrata ustja veletoka sv. Lawrence prišli v deželo že v 16. stoletju. Leta 1608 pa je prišla za njimi prva večja skupina Francozov, ki so posedli vzhodni del ter mu dali francosko obeležje. Ko so francoski naseljenci prodirali proti zapadu in prišli celo v dolino Mississippija, so odrezali pot na zapad angleškemu prodiranju. Prišlo je do dolgotrajne borbe, v kateri so Francozi podlegli; leta 1763 so Angleži zasedli glavno mesto Quebec in ostalo francosko posest.

Posest Kanade je dala Angležem priliko, da so se izkazali kot mojstri kolonizacijske politike, tako da so francoski Kanadci postali zelo zvesti državljani. Kljub svoji veliki plodovitosti, po kateri se bistveno

ločijo od evropskih Francozov, so ti Kanadci vendar v stanju narodnega vpadanja in Francozi pa se boje, da bodo njih kanadski rojaki prej ali slej utonili v anglo-saskem morju. Baje so francoski Kanadci nekako okoreli v svojem konservativizmu in v podjetnosti niso kos žilavim Anglo-saksonom, ki jih doledno izpodrivajo. O nekdanji veliki francoski posesti pričata dva borna otočja St. Pierre in Miquelon ob novofundlandski obali, ki sta danes le še oporišče francoskim ribičem.

Upravno je Kanada razdeljena na devet pokrajin z lastno upravo in na dve oblasti, kjer zaradi premajhne naselitve še ni mogoče urediti samosvoje uprave. V vseh ozirih najvažnejše so pokrajine, ki jih imenujemo po vrsti od vzhoda na zapad: Quebec, Ontario, Manitoba, Saskatchewan, Alberta in Britanska Kolumbija. Skupni državni zbor zaseda v Ottawi, kjer je tudi sedež vseh osrednjih državnih oblasti. Večja in važnejša mesta so še: Montreal, Quebec, Toronto, Winnipeg, Edmonton, Vancouver itd.

Kanada je predvsem važna poljedelska dežela, ki prideluje v ogromnih količinah pšenico, oves, rž, ječmen in krompir. Sadje: hruške, jabolka, slive in celo breskve in češnje uspevajo v pokrajini Ontario, ob Erijskem jezeru goje nekaj malega tudi vinsko trto, živinoreja je takisto zelo razvita, vendar je Kanada v prvi vrsti izvoznik žita in drugih kmetijskih pridelkov. Znatno postavko v njenem izvozu pa tvori tudi les, papir in papirna masa.

Neizčrpna so rudninska bogastva države. Zlato, srebro, svinec, nikel, baker, asbestos, kobalt, premog in petrolej se pridobivajo v različnih pokrajinah, mnogo zakladov pa nedvomno hranijo še neraziskani predeli. Kanadski industrija proizvaja: stroje, tekstilne, usnjene in lesne izdelke. Samo ob sebi je umevno, da sta mlinska in žagarska panoga zelo obsejni.

Železnica ima država okoli 70,000 kilometrov, ki pa tečejo večinoma v južnem delu vzdolž ameriško-kanadske meje. Najbolj znana je Kanadska pacifiška železnica, koje izhodišče je v Torontu, končna postaja pa v Vancouveru ob Tišem morju.

Od kar je vseljevanje v Združene države onemogočeno, se je val izseljevanja obrnil proti Kanadi, ki je pred vojno na vse mogoče načine vabila delavne roke, da bi ji dvignila skrite zaklade in odprla ogromna stranstva svetovnemu gospodarstvu. Priseljivanje gre v visoke stotisoče in samo do 1925 je prišlo v deželo preko 400,000 duš raznih narodnosti. Življenjske prilike pa so ponekod tako težke in zaščita delavcev je še tako pomanjkljivo urejena, da Kanada morda ne bo mogla nadomestiti one prilike za zaslužek, ki so jo evropskim delavnim slojem nudile Združene države pred veliko vojno.

Prilike se bodo morda obrnile na bolje v nekoliko desetletjih, ko se bo industrija bolj razširila. Večji del izseljenecv namlo reč nima namena ostati stalno v tuji deželi in se tam udomačiti, marveč si le zaslužiti toliko sredstev, da z njimi lahko popravi svoje gospodarstvo v stari domovini. Redko naseljena Kanada pa za sedaj potrebuje predvsem milijonov novih naselnikov, ki bi napolnili zvežajočo praznino. Razvoj v tem pravcu seveda močno ovira svetovna gospodarska kriza, ki je tako zelo znižala kupno moč širokih, da pridelki skoraj ne gredo več v denar.

Smrt muham!

Marsikdo smatra mrčesje za veliko nadlogo, toda pri tem morda ne ve zadostno, kako mrčesje raznaša smrtonosne bacile. O navadnih muhi in komarju bi si človek ne predstavljal, da so morilci ljudi. Samo muhe so bile vzrok že na milijone in milijone smrtnih slučajev; te so spravile v grob že več ljudi kakor vse vojne, vse divje živali in vse kače skupaj.

Zavod Rex Research Foundation v Chicagu je izračunal na podlagi resničnih podatkov, da umre v Združenih državah na leto več ljudi valed bolezní zadobljenih od prenosa bolezenskih bacilov po muhah, kakor znaša število samomorov, umorov in avtomobilskih ponesrečenecv skupaj. Vsako poletje umre nad 50,000 otrok valed gotove vrste griže; to je več kot jih umre valed ošpic, škrlatinke, difterije in oslovskega kašlja skupaj. Sprva so znanstveniki mislili, da je otrokom huda vročina povzročila smrt; dandanes je pa dognano, da muhe prenašajo kalí bolezni, ki povzročajo tudi smrt, ako se bolezní pravčasno ne ustavi s posredovanjem zdravnika. Jako nevaren je tudi legar (tifus), ki napada ne samo otroke, ampak tudi odrasle. Veščaki so izračunali, da znaša letna ekonomska izguba valed teh bolezni do \$70,000,000.

Malo navadnih ljudi, celo izmed bolj inteligentnih posveča svojo pažnjo, kako škodljive so muhe doma pri gospodinjstvu, ker ne držijo sob ter kuhinj čistih, oziroma sanitarnih in ker zadostno ne pobijajo muh. Pomislite, ena sama muha lahko nese 6,000,000 bolezenskih bacilov; bolezni, katere na ta način lahko muha povzroči, je 30 vrst; med temi: legar, jetika, gripa, kolera in otroška paraliza. Dve muhi lahko razplodijo tekem enega poletja ogromno mušjo družino 5,600,000,000,000 muh (nad pet in pol trilijsko), kajti muha izleže vsakih 14 dni novo generacijo. Muhe se redijo najraje v kaki nesnagi in od tam prenašajo na nogah škodljive bacile v hišo na razne jestvine.

Skupno škodo povzročeno ljudem in živalim valed muh računajo letno na \$360,000,000. Lačna muha lahko požre nankrat polovico toliko, kolikor sama tehta. Pri tem, ko se muha vsede na kos kruha ali sadja itd., pusti za sabo škodljive bolezenske bacile 30 različnih vrst, ki se hitro razmnožijo v razne mikrobe; ta razmnožitev se najbolj hitro vrši v mleku; zaradi tega imajte vedno vsako posodo z mlekom dobro pokrito, muham pa nastavljajte razne pripomočke, da jih preženete iz hiše. Najbolj važne so pri tem mreže pri oknih in vratih in pa da nimate okrog hiše nesnage; zapirajte posodo za kuhinjske odpadke vedno dobro s pokrovom.

LISTNIČA UREDNIŠTVA
Članica, Cleveland, O.—Na podlagi nove naturalizacijske postavbe, ste vi še vedno ameriška državljanka. Vaš sedanji mož ne bo deportiran, če biva že sedem let v tej deželi, vendar on ne bo mogel nikdar postati ameriški državljani.

Konferenca premogarjev
Indianapolis, Ind.—John L. Lewis, predsednik U. M. W. of A. unije je sklical za 22. junija posebno konferenco v tem mestu, kjer se bo ukrepalo glede nadaljnjih med premogarjev v državi Indiana in Illinois. Te konference se bosta udeležila dva zastopnika premogarske unije in dva delegata operatorjev.

Rekord zrakoplova
Los Angeles, Cal.—Dne 16. junija je zrakoplovni kapitan James Dickson s svojim letalom semkaj iz New Yorka dopel v 16 urah in 9 minutah, v zraku se je nahajal dve uri manj; v svojem zrakoplovu je imel tudi nekaj potnikov.

Cestni pometači na stavki
Chicago, Ill.—Dne 22. junija je ostavilo svoje delo 2,400 cestnih pometačev, ker že dva meseca niso dobili od mesta nobenega centa plače.

Ustanovljena v Jolietu, Ill. dne 2. aprila, 1894. Zahajena v Jolietu, Ill. dne 13. januara, 1894.

GLAVNI URED: 1604 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon: 21048

Solventnost aktivnega oddelka snaga 103.35%; solventnost mladinskega oddelka snaga 194.81%.

Od ustanovitve do 31. maja, 1932 snaga skupna izplačana podpora \$4,670,893

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 817 East C. St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MARY HOCHERVAR, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajnik: LOUIS ZELEZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN FLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni skrbnik: DR. M. P. OMAN, 9411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR:

MARTIN SHUKLE, 511 Ave. A., Eveleth, Minn.

MRS. LOUISE LIKOVICH, 9271 Ewing Ave., South Chicago, Ill.

FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

FRANK FRANCH, 8011 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

GEORGE BRINCE, 125 Jones St., Eveleth, Minn.

FINANČNI ODBOR:

FRANK GOSPODARIČ, 212 Scott St., Joliet, Ill.

JOHN ZULICH, 18115 N. 1st Rd., Cleveland, O.

RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkesburg, Pa.

POROTNI ODBOR:

JOHN DECMAN, BOX 529, Forest City, Pa.

MRS. AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEF RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

WILLIAM P. KOMPARE, 2908 Commercial Ave., South Chicago, Ill.

JOHN R. STERN, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA:

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tiskajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavna tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.; dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročila pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Cesar Franc Jožef I.

Iz spominov angleškega državnika Churchilla

Angleški mornariški minister med svetovno vojno Churchill je nedavno izdal šesto knjigo svojih spominov. Za nas je ta knjiga posebno zanimiva. V njej opisuje znameniti državnik glavne osebe, ki so igrale odločilno vlogo v svetovni vojni in se posebej bavi z borbo na življenje in smrt treh carstev: Avstro-Ogrske, Nemčije in Rusije. Najbolj so zanimivi podatki o vladarjih in njihovih glavnih vojaških zaupnikih in državnikih.

Knjiga je pisana izredno živahno in na podlagi uradnih spisov in pisateljevih utisih. O nesrečni usodi Habsburžanov, o Francu Jožefu in o dogodkih neposredno pred izbruhom vojne piše med drugim sledeče:

Mladi cesar, ves krvav, stopa leta 1848 na prestol s pomočjo Rusije, na slavo ovenčan prestol svojih prednikov, da preživi na njem skoraj stoletje, da bi mogel doživeti in slutiti konec svoje dinastije. Napredne ideje in težnje ga niso mučile niti ni bil za nje navdušen; v takem duhu je bil vzgojen; uradniki—posebej stroji, birokrati, katerim je bila policijska država ideal, so bili njegovi učitelji. Usoda mu ni bila naklonjena. Celo vrsto rodbinskih in državnih nesreč mu je naklonila. V strašnih tragedijah izgubi brata, pozneje sina, ženo in nečaka.

Brata Maksimilijana ustrelili v Mehiki kot cesarja; sin Rudolf se ustrelil s svojo zarobenko baronico Veczero; soprog cesarico Elizabeto umori anarhist Lucheni; Franc Ferdinand postane žrtev atentata v Sarajevu.

Pri Solferinu in Magenti izgubi prvo, pri Sadovi drugo vojno; z aneksijo Bosne in Hercegovine izgubi ugled in simpatije v Evropi.

"Brez nesreč bi ne mogel živeti," je malodušno izjavljal pred koncem svojega življenja, v katerem ni bilo več mesta za plemenita čustva. Zdrav je kot hrast, a tudi suh kot star hrast. Njegovo življenje je avtomatsko. Dan za dnem ob isti uri pričetek spanja, vstajanje, delo, jed, razgovor, molitev; najvišji uradnik cesarstva je obenem najbolj točen. In vedno v isti sredini, med samimi 70-letnimi starci; večinoma—ne izključno—v družbi treh starih gospodov, z grofom Paarom, z baronom Bollfrassom in do leta 1906 z grofom Beckom.

Njih troje so bili v žarišču oblasti ogromnega cesarstva. Bili so cesarju najbolj vdani, "oni so živeli in umirali za svojega cesarja." Grof Paar je "bog dvorske etikete in družabnih obveznosti vladarja;" baron

Bollfrass, zli duh vojne klike, ki je povzročil okupacijo Bosne in Hercegovine; grof Beck je bil posredovalec med narodi monarhije in cesarjem, on je pripravljaval vse ganljive sprejeme skupin zastopnikov narodov.

Grof Beck je natančno vedel, kako si cesar zamišlja in želi razne manevre, nadzorovanje vojske, javne manifestacije in slične nepolitične zadeve. Grof Beck je kot prvi načelnik generalnega štaba dajal cesarju svoje zastarele nasvete in pojme o vseh vojaških zadevah.

Poleg teh treh, ki so gledali na cesarja kot na neko višje bitje, a na narode ne ravno kot prijatelji, je imel Franc Jožef tudi posebnega zaupnika, gospo Katarino Schrat, hčerko nekega poštarja, v prejšnjem stoletju, znano igralko Burghtheatra. Ta žena, katere lepoto, čari in duhovitosti je cesar zelo cenil in ki ji je bila naklonjena tudi cesarica Elizabeta, je bila več kot 30 let največji zaupnik cesarja. V Schoenbrunn ali v Ischlu je ona v najbolj ranih urah obiskovala cesarja in bila pri njem na zajtrku v starinskem opremljeni sobi, pri domači mizi, pokriti s kmečkim namiznim prtom. Dan za dnem je cesar sedel pri tej mizi v njeni družbi in v mirno zadovoljno gledal na svet povsem drugače kakor ga je videl v službenih spisih, ki so mu jih desetletja ob doletenju uri točno prinašali najvišji uradniki in jih je on točno in redno podpisoval.

Gospa Schrat je bila izredno dobro poučena o vsem. Mini-stri, finančniki, plemiči, igralci in slični so bili z njo v najboljših zvezah. Tako je bila ona resnična zveza med cesarjem in svetom. Ona je bila njegov presbiero, njegov časopis. Od nje je zvedel več, nego od svojih ministrov, od nje je zvedel resnico. To vlogo je gospa Katarina Schrat odigrala do cesarjeve smrti, dasiravno je grof Montennovo, "bog spanškega ceremoniala," poskušal, da bi jo odstranil. Franc Jožef je cenil samo njo, gospo Katarino Schrat, bistro in skromno ženo, ki je bolj poznala dušo tega častnika—plemčiča, starega kova, s starodavnimi navadami.

Velik strah je imel pred časopisjem. Sovražil je lift, avtomobil in aeroplane; doma ni hotel imeti niti elektrike, niti telefona; lepa kočija, udobna železnica—to je bilo zanj. Bil je nasprotnik reorganizacije armade in načelnik generalnega štaba je imel težke čase, kadar je govoril z njim o oboroževanju in preureditvi vojske.

Načelnik generalnega štaba in vrhovnega poveljstva med svetovno vojno baron Konrad Hotzendorf je bil goreč reformator. Stvarno je bil ob izbruhu vojne že davno on gospodar

v vojski in v diplomaciji in to je bilo usodopolno. Kar je Ludendorff postal leta 1917, to je bil Hotzendorf še pred desetimi leti. Bil je človek Franca Ferdinanda in je bil dalekoviden. Stalno je ponavljal, da čakajo Rusija, Romunija, Italija in Srbija samo na ugoden trenutek, da bi vzele, kar mislijo, da njim pripada. Najbolj nevarna se mu je zdelo Srbija, zato jo je sovražil bolj kot ostale. Zato je bila potrebna le borba; ob ugodnem času z vsakim posebej. Bil je proti splošnemu pokolju, najprej je mislil obračunati z Italijo, nato s Srbijo in tako lepo po vrsti. Kot hraber Spartanec je Hotzendorf delal na tem, da bo armada hrabra kot iz jekla izklesana za vse napore, lakoto, mraz, vročino in napore. Vzgal je vojsko, da umira od naporov in gladi v miru.

Glavni problem je na južni meji monarhije, tam so Južni Slovani. Srce imajo v Srbiji, glavni del telesa v monarhiji. Vsi so gledali na Srbijo kot na carstvo bodočih sanj; vsi so mislili na zedinjenje, čim se oslobodi srce turškega jarma. Srbi, katerih borbenost v borbi s Turki je prešla meje krvoločnosti, so s svojo hrabrostjo utirali pot. Neustrašljivi so, gredo vedno naprej s terorjem in doseglji so, kar so hoteli. Pravo bojno polje pa je bilo v monarhiji, nezadovoljstvo podjarmljenega naroda s prevratnimi in socialističnimi tendencami v borbi z oblastjo države, kjer so plemstvo, birokracija in vojska na čelu s stari vladarjem in njegovo srednjeveško vzgojo in izobrazbo vladali in strmeli.

Pršla je aneksijska bomba; aneksija stresa temelje Evrope, odpira nove rane, vzbuja in neti staro mržnjo. Cesar Viljem besni, Francozi so cinčni, Italija presenečena, Rusija užaljena, Anglija jezna, Srbija in Crna gora razdraženi, Bolgari navdušeni.

"Ehrenthal ni dalekoviden državnik," je dejal Viljem II. leta 1908 za aneksijo.

"Poglejte, na tej mizi," je vzkliknil Nikola II in kazal na pisma Franca Jožefa, "vse to je laž."

Pod pritiskom Anglije se je Srbija leta 1909 uklonila, Avstrija dvignila glavo. "Po taki lahki zmagi se ne bi čudil, če centralne velesile ne zahtevajo še kaj od Rusije. Hegemonija v Evropi in osamljenje Anglije je njihov glavni namen." Pričelo je kmalu, in sicer z maroškim vprašanjem, ko so Francozi v sporazumu z Anglijo zasedli leta 1911 Foz. Nemci so poslali bojno ladjo "Panther" v Adir z izgovorom, da hočejo varovati svoje državljane. Angličje odgovorjalo in po Lloyd George-u sporočajo Nemcem: "Ako se hoče mir poceni, da podcenjujejo britanske interese, kakor da bi Anglija ne imela več besede pri odločanju v svetovni politiki, sporočamo, da takega miru Angličje nečemo."

Razburjenje v Berlinu. Cesar zahteva od Londona pojasnila o pomenu teh izjav z rožljanjem meča.

"Nikakih pojasnil, kadar jih zahtevate s takim tonom," odgovarja London.

Berlin se čudi tem odgovorom in odgovarja z novimi pretnjami. Anglija spregleda in od tega časa pričenja nasprotstvo med Nemčijo in Britanijo, angleško približevanje Rusiji in Franciji. Svetovna vojna se približuje.

Kako je na Kitajskem Poročilo slovenskega inženjerja, ki je ondi bival

Tekoče poletje se je vrnil v Slovenijo s svojo družino inženjer Nande Turnherr, ki je zadnja leta služboval na Kitajskem. Navedenec je tretji sin Ferdinanda Turnherrja, bivšega strojnika na Bodensehenu, novi parni žagi v Loškem potoku, ki je imel v Travniku zano tudi gostilno in trgovino z

mešanim blagom.

Ker je Turnherrjevo družino poznalo tudi dosti naših ameriških Loškopotofanov, prinašamo to važno poročilo o inženjerju Turnherrju na tem mestu, posneto iz ljubljanskega "Slovenca," in sicer izpod peresa nekega "Slovenčevega" so-trudnika; glasi se takole:

V slikoviti Globočici pri Košanjevici ob Krki je dom D. Nacherjevih. Gospa Frida, poročena z rojakom Slovincem inženjerjem Turnherrjem, je nedavno prišla z vso družinico na počitnice domov—naravnost iz Šanghaja. Hčerki sta še sedeli pri mizi, pri opoldanskem obedu, ko smo vstopili. Naši trojci se je že v cerkvi sv. Nikolaja pridružil gospod učitelj Jankovič, tako da je bila družba zelo velika, ko smo sedli—vsi radovedni—okrog mize in začel pripovedovati inženjer Turnherr o Kitaju. Ljubezniva gospa Frida je zdaj pa zdaj posegla v pripovedovanje—kam neki pride Slovenec v svet—saj je ljubka gospa sama z otročičema pred tremi leti potovala za možem skozi Rusijo na Kitajsko.

Najpoprej se nas seveda zanimali dogodki, ki so do nedavna še razburjali ves svet in ki jih je družina gospoda inženjerja Turnherrja doživela prav "na licu mesta"—v Šanghaju.

"Čudim se," pripoveduje gospod inženjer, "da simpatizira vsa Evropa s Kitajci, ko pa je v evropskem delu Šanghaja splošno vsa simpatija na strani Japoncev. To se pravi, jaz se temu ne čudim, ker vem, da gredo simpatije ljudi vedno tistim, ki so 'zatirani.' A povedati vam hočem, kakaj prijedalci mednarodnega dela Šanghaja slavimo Japonce kakor odrešitelje. Tri in dvajseta kitajska armija, ki je službovala v šanghajskem okrožju, ni prejele že nekaj mesecev plače. To se pravi, oficirji so pač prejeli denar zase in za moštvo, a ga med moštvo niso razdelili. Ščuvali so torej moštvo, naj si vzame denar iz evropskega dela mesta, kjer ga je itak mnogo. Izropati kako mesto—to kitajskemu vojskovodji ni nobena težka stvar. Teda so se Japonci zapletli s Kitajsko zaradi šanghajskih umorov—to vse vam je znano. Znano pa vam ni, da je vsa Evropa hvalila kitajsko vojsko zaradi tega, ker je odbila prvi napad Japoncev, češ, kako imenitno je kitajsko vojskovodstvo, ko pa je v resnici Japonska navalila na 50.000 glavo kitajsko armado z borimi 500 vojniki. Potem šele so prihajale v luko japonske ladje, ki so izkrcale druga za drugo ogromne množice vojaštva, vojnega orožja in vsega, česar so potrebovali. Sijajno so bili opremljeni japonski vojniki, a črede tankov, ki so se valile po ulicah, so vzbujale mračno grozo v ljudeh. Ladje, ki so prinašale vojske, so odnašale mrtvece in ranjence. To vse smo gledali z okna našega stanovanja. Uničili so Japonci v šesttedenski bitki nad 8.000 hiš. To barbarstvo in to grozoto gotovo vsakdo obsoja, zlasti kdor je videl, kako so iskali kitajski begunci zavetja in se kakor reke valili ali v notranjost dežele, ali pa v francoske koncesije. Jak pa v francoske koncesije. Jak pa treba razumeti tudi strašni položaj Japoncev. Njih zemlja, ki more preživljati le 10 milijonov ljudi, je obljubena od 60 milijonov! Kaj naj store? Če se hočejo obdržati, morajo zavojevati zemljo."

"Slišimo, da je na Kitajskem precej razširjen komunizem. Ali je to res?"

"Komunizma Kitajec sploh ni sposoben. Akademski mladi ni resda vneta za Rusijo—povejte mi, kako more narod, ki je bil vedno roparski, sadiščen v osnovnih potezah svojega žitja, mučitelj svojega bližnjega, oblasten do skrajnosti—kako more tak narod postati komunističen? V Kitaju ga ni še tako skromnega člove-

ka, ki bi ne imel nekoga, da ga izžema v svoj prid. Delavcev ne moreš najeti kar tako. Med kulji so boljši—to se pravi oblastnejši—katere vprašaj, ali vedo za toliko in toliko delavcev. Bog varuj, da bi skušal brez posredovalcev najeti najnižje kulje! No, posredovalci dobi od svojega čitčenja redne odstotke. Ta sistem je na Kitajskem splošen, od najnižjega do najvišjega uradnika ali kar si bodi—vse spoštuje to tradicijo. Ako se zoper njo pregrešiš—imaš štrajk, imaš mrtvake in sreča je, če nisi med mrtvaki sam. Maščevalnost Kitajca je prav tako velika kakor njegovo spoštovanje tega sistema življenja. Kako pa živi država? Naukiška vlada se vzdržuje od prometa Šanghaja in drugih luk. Kitajec ne pozna davkov. Kitajski general—ki bi mu po naše rekli roparski poglavar—zasede mesto, ga uredi, počaka, da se nekoliko razvije, potem ga pa izropla in odide, ali pa ga proda drugemu 'generalu.' V Harbinu mi je živel prijatelj Poljak, ki je še cesarski vladni plačal za neko koncesijo štiri milijone zlatih dolarjev. Sekal je les in uredil ogromno tovarno za furnir. Ko je vse lepo uredil, so prišli banditi in zahajali, da njim plača davek, ako hoče iz svojega izvažati. Tako jim je moral plačati dvakrat toliko kakor državi. Prišli so naposled Hunhusti, pri katerih je zgubil vse, kar je imel, zdaj prosim mene, da bi ga vzel v službo. Pet let in pol sem do zdaj preživel v Kitaju in jeseni se vrnem spet tja, a najrajši bi ostal doma, ko bi le bilo za skromno življenje preskrbljeno.

"Kako daleč prideš s slovenskim jezikom, sem izkusil, ko sem prvič šel na vzhod. Po Rusiji je pač jasno, da sem dobro izhajal s slovensčino, a imenitno se mi vidi, da sem v nekdanjem nemškem Tien-Tsinu klical v vseh jezikih, kar sem jih znal, kje da je hotel, pa se nihče ni oglasil; šele ko sem slovensko zaklical, je bil sofer-Rus takoj pri roki. Manjkalo mi je na Kitajskem ves čas fantovskega petja, zvonjenja in te dolenske pomladi. Tam je vsa komedideta. Naučiš se živeti tako, da ne sežeš niti po steklenici vode, da bi si natočil v kozarec, a lepo to vendarle ni."

"Povej, kako pojmujejo Kitajci justico," je prigovarjala gospa Frida svojemu možu.

"TsingTauska uprava nemškega dela železnice je prijavila kitajski oblasti, da so kitajski delavci ukradli iz skladišča spojnice za tračnice—to, da Kitajci radi krajejo, povem le mimogrede. Kitajska sodnija naj bi našla krivce. Nemci so kaj hitro imeli zadoščenje—kitajski oblast jim je nemudoma poslala glavo 'krivca.' Kdo je bil krivec? Prvi berač, ki so ga na cesti našli. Obglavili so ga, njegovo glavo so poslali tožitelju in—pravici je bilo zadoščenje." To je običajna oblika zadoščenja, pravici od kitajske strani. Ko sem bil v Harbinu, sem se na nešteti primerih prepričal, da je edini gospodar v mestu rabelj. Ta hodi okrog, oborožen s širokim mečem, in obglavi kogar hoče. Nihče ne kontrolira njegovih dejanj. Po tem takem je razumljivo, da velike množice, zlasti tamošnjih tujcev žele, da bi prišli Japonci in napravili red. Vsi smo tam prepričani, da bodo edino Japonci napravili red.

"Kitajec je za našo pojmovanje izredno čuden človek. Gotovo je, da je hipersenzitiven, a prav tako je gotovo, da se pase v izrodru sadizma. Treba je le gledati, kako in s kako naslado mučici živi. Pri tem pa ima ptič rad s toliko nežnostjo, da se ne moreš prečuditi. Ptice v kletkah—tvo so jemali vsi Kitajci v največjem razburjenju v begunstvo poleg skromnih cul, ki so jih hoteli rešiti od vse svoje imovine. Kitajcu vse prenaša in donaša sluga. Ptica pa nosi gospodar sam in ga gleda

ter poslušaj, ko mu poje. Če pa ne premore ptička, mora imeti vsaj koblico v kletki, da mu poje.

"Če se zgodi kaka nesreča, Kitajec ne bo nikoli prišločil na pomoč. Pusti, naj se zgodi volja bogov. Človek, ki se je ponesrečil, ostane kar tam in nihče ga ne odnese. Ko mi je stroj raztrgal kulja v tovarni, sem obvestil policijo, ki je poslala sanitetce, a nihče se ne srečnika ni dotaknil. Poslali so v blazinico po norca, ki je pobral ostanke razmesarjenega reveža ter jih zložil skupaj, da so ga odnesli. Kitajec je zelo ljubezniv, a nikoli ne pogleda človeku v oči. Ne le Evropecu, tudi med sabo se ne gledajo v oči. To je za Evropo strašno. Tudi proti Evropecu je Kitajec vljuden. A gorje, če katerega zasvožaji. Ljubiti Kitajec Evropeca ne zna. Pač pa ga spoštuje in ceni, v kolikor ga Evropec preseneča z novinami, katerih prej ni poznal. A to spoštovanje se mahoma zruši in da prostor sovraštvu, čim se Kitajcu zazdi, da ima povod sovrvažiti. Svoje naklepe neusmiljeno izvrši. Ena sama velika bojazen vlada na Kitajskem. Ljudstvo se vsega boji. Oblastnejši vedno tlačijo in izkoriščajo slabjšega. To je obraz Kitajca."

Se mnogo zanimivega nam je pripovedoval kramrljave prijatelj gospod Nande Turnherr. Pokazal nam je veliko zbirko albumov s fotografirskimi posnetki, ki jih je večinoma napravil sam. Ogromne kolekcije slik ima leta 1927, ko so se vršili po vsem Kitajskem najbolj krvavi meščanski boji. Slike, ki pričajo o tistih strahotah, ki prikazujejo pogin tisočev in tisočev, odsekanje glave na kupe in drugega strašnega, pripoveduje tako zgornjo o značaju azijskega človeka, da je nemogoče v kratkih besedah podati vse to. A bi tudi še tako podroben opis mogel pogoditi komaj senco resnice. Čudi se človek stari in neusahljivi žili kitajske kulture v raznih umetnostih, njihavemu prefinjenemu okusu in njih svojski nežnosti, ako gleda barbarstva, ki so jih ti tako civilizirani ljudje zmogli. Pa—morda gledajo Kitajci s prav takim občutkom nepojmljivosti našo evropsko kulturo in naše evropsko barbarstvo, ki se ga sami komaj zavedamo.

Nad 300 let stara zidanica

V 3. in 4. številki "Križa," verskega lista novomeške, prečenske in šmihelske župnije, je zgodovinar župnik g. Šašel popisal zgodovino božjepotne cerkve Marije Brezmadežne na Trški gori. Sezidal jo je škof Jakob Reinprecht v letu 1520.

Pod Trško goro, že blizu Ždince vasi, pa je še sedaj v precej dobrem stanju že nad 300 let stara zidanica, nekdanja last cistercijancev iz Stične. Sedanji lastnik omenjene zidanice in vinogradov je Franc Kos iz Jablana, župnija Mirna peč. Povabil je postrežljivi mož na kozarec kapljice, razkazal zaniavo stavbo in povedal nje zgodovino. Zidanica—prav za prav hiša—stoji kakih 30 korakov nad potom, ki pelje v Ždince vas. Skozi precej preprosto vežo, kjer jeseni lastnik "spreša" grozdje—tudi dve veliki stiskalnici je vredno pogledati—se pride v "hišo" in od tam v tako zvani "štibel," kjer je še ostanek stare spovednice, ki je bila baje prenešana s Trške gore še izza časov, ko so bili lastniki štiki gospodje. Prav tako visi tam na steni star "sklednik," skoro gotovo izza tedanjih časov. Zanimiva je tudi starinska peč, ki greje obe sobi, kuri se pa iz veže. Tu so stanovali beli menihi, maševali so pa na Trški gori. Po izjavi lastnika Kosa stoji stavba takovseh 300 let—kakor je bila zidana. Prekrita je bila samo streha. Kupil je od štikiških gospodov hišo in vinograd njegov tati oče za par sto goldinarjev. Pod hišo je prostorna klet in notri nad 20 sodov. Nekateri so še polni sladke kapljice. Tudi klet ni še nič predelana. Lastnik bo zanimivost rad pokazal, dal pokusit kapljico pa tudi v denar bi jo seveda rad spravil.

POIZVEDBA

Rad bi zvedel, kje se nahaja Anton Tomšič, doma iz Studenca pri Krškem. V Ameriko je prišel leta 1913. Njegovo zadnje bivališče je bilo v Lafayette, toda v kateri državi, ne vem. Prosim, če kdo ve za njegov sedanjí naslov, da mi ga naznani, ali naj se pa sam javi na sledeči naslov:

Frank Imperl,

1012 S. 60th St., West Allis, Wis.

(26-27)

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Strahno šelenje nesrečne matere. Dne 29. maja se je s popoldanskim vlakom pripeljala v Velenje neka Marija Plavčak s svojim približno štiriletnim sinčkom. Najela si je sobo v neki tamkajšnji restavraciji. Drugo jutro je neki potnik, ki je stanoval v isti restavraciji, alšal obupen klic in takoj nato zamolkel padec. Marija Plavčak se je poglala z otrokom vred skozi okno svoje sobe v prvem nadstropju. Zdravnika, ki so ga takoj poklicali, je ugotovil smrt matere in otroka. V sobi je našla policija okrvavljen nož. Kakor je pozneje komisija ugotovila, je Marija Plavčak prerezala sinčkom in sebi vrat ter nato z otrokom v rokah skočila skozi okno. Kaj je gnalo nesrečno mater v smrt, ni znano, ker niso našli v sobi nobenega pisma. Plavčakova je bila stara okrog 30 let in je bila baje prišla iz Maribora.

Akordni zaslužki rudarjev. Večkrat kdo zavidljivo govori o jamskih delavcih, ki delajo "na številkah" in imajo "gedin" ali akord, češ, ti zaslužijo! Nekoč je res bilo tako. Da pa je danes popolnoma drugače, pričajo slučaji, ki so se dogodili v zadnjem času. Na zapadnem obratu so zaslužili rudarji, kar na šestih krajih pod minimalno plačo na osem ur po 33, 30, 27 in 24 dinarjev. Vzrok je bil, ker je odkop trd, med premogom so kamenite plasti, proge za odvoz so pa slabe. Ker predvideva delovna pogodba najmanjši dnevni zaslužek 38 dinarjev, so se prizadeti obrnili za posredovanje na drugo rudarsko skupino, ki je tu radi zaštite delavstva. Prizadeti rudarji so bili zaslišani v obratni pisarni in pri ravnateljstvu, da so pojasnili vzroke manjše storitve. Res se zahteva izkop 12 vozličkov na osem ur, a vsled zgoraj opisanih slabih jamskih razmer takšna storitev ni bila mogoča.

Nad 300 let stara zidanica

V 3. in 4. številki "Križa," verskega lista novomeške, prečenske in šmihelske župnije, je zgodovinar župnik g. Šašel popisal zgodovino božjepotne cerkve Marije Brezmadežne na Trški gori. Sezidal jo je škof Jakob Reinprecht v letu 1520.

Pod Trško goro, že blizu Ždince vasi, pa je še sedaj v precej dobrem stanju že nad 300 let stara zidanica, nekdanja last cistercijancev iz Stične. Sedanji lastnik omenjene zidanice in vinogradov je Franc Kos iz Jablana, župnija Mirna peč. Povabil je postrežljivi mož na kozarec kapljice, razkazal zaniavo stavbo in povedal nje zgodovino. Zidanica—prav za prav hiša—stoji kakih 30 korakov nad potom, ki pelje v Ždince vas. Skozi precej preprosto vežo, kjer jeseni lastnik "spreša" grozdje—tudi dve veliki stiskalnici je vredno pogledati—se pride v "hišo" in od tam v tako zvani "štibel," kjer je še ostanek stare spovednice, ki je bila baje prenešana s Trške gore še izza časov, ko so bili lastniki štiki gospodje. Prav tako visi tam na steni star "sklednik," skoro gotovo izza tedanjih časov. Zanimiva je tudi starinska peč, ki greje obe sobi, kuri se pa iz veže. Tu so stanovali beli menihi, maševali so pa na Trški gori. Po izjavi lastnika Kosa stoji stavba takovseh 300 let—kakor je bila zidana. Prekrita je bila samo streha. Kupil je od štikiških gospodov hišo in vinograd njegov tati oče za par sto goldinarjev. Pod hišo je prostorna klet in notri nad 20 sodov. Nekateri so še polni sladke kapljice. Tudi klet ni še nič predelana. Lastnik bo zanimivost rad pokazal, dal pokusit kapljico pa tudi v denar bi jo seveda rad spravil.

USODNA PRETEKLOST

ROMAN

Francoski spletni Maurice Constantin-Weyer
Prevodil Silvester Štarič

(Nadaljevanje)

Zdelo se mi je, da ne more čutiti okus po razdoru. Opazil sem, kako je v pozabi name in nase, zapirala oči, prevzeta rajši od nekega gona razdiranja kot od večjega občutja življenja. Globoko modrost, katere me je naučila priroda, ugotovitev; da je življenje vselej tesna in tragična zveza bolesti in naslade—radi mene tudi ljubezni in smrti—evo, sem našel in spet potrjeno. Čudoma sem doumel, zakaj ni kljub tej smrtni borbi ljubezniva, okrutna in trpinčena keltska rasa že davno ugasla: Kakor je tudi močna njena želja po smrti, gon življenja je vendarle močnejši!

Ce bi pa sebe skušal razčleniti, bi našel nekaj prirojen smisel za disciplino in strasten gon k udejstvovanju. Morda sem bil prav tak sanjač kakor Kelti, a moje sanje so bile sanje svobodnega naroda, sanje dejanj. Dejanje! Dejanje! Dejanje! Gibanje! Kje je varnost, da jo premagam? Razsipam in darujem, kar imam, ker čutim v sebi moč, da kaj novega ustvarjam! Skratka, imam poželjenje, da na katerikoli način dosejem občutje nebrzdane življenja! Tako sem pojmoval svoj temperament. Znaniti, da je moj gon k udejstvovanju bil usmerjen tudi k razdiranju. Če pa ne, pripisujem to dejstvu, da sta latinska kultura in pa krščanstvo vcepili neko spoštovanje do vsega v naše barbarske duše. Bila je neka ponižnost v spoštovanju, ki sem ga čutil do vsega lepega in dragocenega. Morda tudi kot posledica tega, ker sem bil nesposoben sam ustvariti nekaj podobnega. To sem mi sebi zameril.

Naši predniki so imeli manj pomislekov, ko so zažgali gal-sko-rimske čudotvore. In kadar sem pomislil na najino ljubezen, se mi je zdelo, da ji vsakikrat, kadar je prešla Hannah od mene to veselje do razdiranja samega sebe, na drugi strani brez napa in v pomočjo svoje življenjske sile poklonim nekaj novega, globokega in zelo osebnega.

A take misli mi niso mnogo pomagale. Hannah jih ni mogla razumeti. Kako neki naj ji razložim, da prejema od mene življenje, ki ga izpreminja v smrt? Če bi sama stala duševno na isti stopnji kakor jaz, bi bila razlika ras še vedno zadosti močna, da bi nama onemogočila medsebojno razumevanje. Kaj naj torej koristi skupna civilizacija? Tako je očitalo najino ubogo tragično življenje prav tista nasprotstva, ki vladajo med različnimi narodi in v meni zavestno, manj zavestno v Hanni—je rasel v nama neke vrste nacionalizem, ki je še povečal najino trpljenje.

Da! Gozd je bil moj zaupnik. Tudi tam sem naletel na ljubavne drame. Bile so celo ostrejšje, nji hpotek krajši. Vse žuželke, ki so po oploditvi ubijale samce, so ilustrirale borbo, v katero sem bil sam zapleten. Prav za prav sem moral biti vesel, da ni tudi Hannah taka! Tako recimo kakor samska čuka, ki s posebnim veseljem požre svojega soproga—če je kaj manjši od nje. Nazorni nauk iz prirode je imel to prednost, da me je podpiral v moji zakonski borbi. Ta se je namreč čezdalje bolj razvimala. Zdaj ni bila več sovražna vojna med rasama, marveč je zrastle v nekako zoperstavljanje nasprotnih načel.

Volčja družina, ki je prebivala na nekaj sto metrov oddaljenem peščenem vršiču, me je rastogotila. Razglašala je že

besede moža dejanja.

"Ne vem, kako je to," je čen nekaj časa pripoznala, "a pri tvojih pripovedkah mi ne gre na jok. Jaz bi pa rada in mislim, da je v njih marsikaj, kar bi me moglo pretresti. A ti pripoveduješ tudi najbolj žalostne stvari tako hladno kakor kak Anglež."

Bal sem se, da jo tlači samotna. Zares, kdor ne ljubi knjig, ne sanjavega razmišljanja, ne gozda, mora imeti strašno pušto življenje. Zatorej sem predlagal Hanni, da si najameva v kateremkoli mestu, na priliko v Winnepigu, sobico, kjer se kadarkoli lahko ustaviš. Tam bi lahko živela cele dneve in tedne, kakor in kadar bi se nama zljubilo. Kar more nuditi gledališče—po mojem mnenju ne posebno veliko—tako rad bi ji vse to poklonil!

V moje največje presenečenje je moj predlog odklonila. Dejala je, da je rojena na kmetih in da ji je življenje na deželi všeč. Nikdar nikoli bi ne prepuščala svojih krav komu drugemu za možo. O ne! Znaniti da bi ne bile do kraja pomolene, da bi se mleko strdilo in pa kuretna! Ali nima nemara namena, napraviti ograje in gojiti plemensko perutnino? V času njene odsotnosti bi prav gotovo pomešali različne vrste—lepa reč!

"Dete moje," sem dejal, "saj nisem kmet, kakor drugi. Moj bančni konto je hvalabogu ter konjski kupčiji in trgovini s kožami precej visok in živina, ki jo tu gojim, tudi nekaj prinese. Ali imaš potrebo, da se na drobne koščke raztrgaš? Ali se to sploh ujema s tvojim stanjem? Ti potrebuješ nege, da se pripraviš na porod."

Pa nisem obdržal zadnje besede. Vztrajala je pri svojem kmetskem življenju—ne bom ji predbacival, je jezo dejala, da je "ničvredna in delomrznica, kot so Francozinje," ki drugega ne delajo, kot ves ljubi božji dan čitajo rumeno vezane knjige!

Nobena stvar je ne bo zadrževala, da bi svojih dolžnosti ne izpolnila. Sicer pa, da je zelo nevljudno z moje strani, da tako nesramno podčrtavam njeno stanje. Gotovo sem izgubil čut sramežljivosti. Tako je šlo dalje, s precejšnjim krikom in vikom. Izvedel sem, da bi bilo bolje zame, če bi vzel plug v roke, ko da govorim o bančnem kontu, plug—kot to delajo hvalabogu vsi O'Molloyevi, kakor so to od nekdaj delali in bodo tudi v bodoče.

Kmetska žena! Bila je v tem svojstvu za moj okus nekoliko pretirana. Ne bi mi bilo nevšečno, če bi se bila obnašala nekoliko bolj koketno. Trpel sem radi njene nemarnosti v oblekah.

Pa je rekla: "Čemu? Saj ne pridemo v stik z drugimi ljudmi kot z mojimi sorodniki. Kaj pa stori, če sem bolj ali slabše oblečena? Za naju dva sem videti dovolj čedna."

(Dalje prihodnjič)

Plen suhaških agentov v bližini
Pittsburgha, Pa.

Pittsburgh, Pa.—Meseca maja t. l. so zvezni prohibicijski agenti v mestu in okolici zasigli in zaprli šest pivovarn. Dalje so zaplenili 6,000 galon piva, 1,800 galon žganja in 1,300 galon vina.

Kobilice ustavile vlak

Winnipeg, Man., Canada.—Nedavno je neki potniški vlak vozil po južnopolni strani tega mesta, je naletel na več milij dolge skupine kobilic, ki so tir popolnoma zakrile, da se je moral vlak ustaviti; nadležni mrčes so končno z vrela vodo spravili s proge.

TRINERJEVO
GRENKO VINO

prvi razredni slovenski splošni, glavni, drugi razredni, v vseh lokacijah.

Srečna rešitev iz goreče
bolnišnice

Bennington, Vt.—Ker je v tukajšnji Putnam bolnišnici nastala v oddelku X-zarkov velika razstrelba, je ogenj mahoma vse poslopje zajel. Da se reši 45 bolnikov iz drugega nadstropja, so zdravniki in strežniki iste zavili v plahte in v nosilnicah spravili še pravočasno na varno.

Začasni predsednik demokratske
narodne konvencije

Chicago, Ill.—Iz gotovih virov se poroča, da bo narodno konvencijo demokratov, ki se prične v tem mestu dne 27. junija, otvoril senator Albin W. Barkley iz Kentucky, ki bo zaenot začasni konvencijni predsednik.

Zaspal med vožnjo v avtomobilu

Wapakoneta, O.—Ko se je 43-letni R. B. Fisher, uradnik Proctor & Gamble milarne s svojim avtomobilom vozil nedaleč od tukaj, je med vožnjo zaspal, vsled česar se je avtomobil zvrnil v neki globok jarek; voznik je bil na mestu ubit.

Zverinski mož

Pred nedavnim je v selu Srebrnica na Srbskem živel kmet Milošević delal s svojo ženo na polju, s katero se je sprl. Grozil ji je, naj molči; ker ga pa žena le ni hotela ubogati, jo je privezal k bližnjemu drevesu in ji s svojim žepnim nožem odrezal jezik. Zverinskega kmeta so zaprli.

THE NORTH AMERICAN TRUST COMPANY

Edina slovenska banka v Clevelandu, Ohio.

GLAVNI URAD:
6131 St. Clair AvenuePODRUŽNICA:
15601 Waterloo Rd.

GLAVNIČNO PREMOŽENJE POL MILIJONA DOLARJEV CELOTNO PREMOŽENJE NAD 5 MILIJONOV

Na tej slovenski banki vložite denar brez skrbi in vam nosi
lepe obresti.Kadar hočete poslati denar v staro domovino, pošljite ga
najceneje po naši banki.

SPREJEMAMO HRANILNE VLOGE TUDI PO POŠTI

Milosrčen sodnik

Colorado Springs, Colo.—Ker je 18-letni Bartow Crocker, sin premožnega tovarnarja nedavno kupil nek ukraden avtomobil je obtoženca sodnik mislil poslati za daljši termin v državno pobiljševalnico, končno je pa milosrčni sodnik kazni spremenil v toliko, da bo tovarnarjev sin moral pet let zastonj delati na neki fermi v Lakspur, Colo.

ITALIAN
LINE"ITALIA"—"COSULICH"
1 State Street, New YorkDIREKTNJA ZVEZA V
Trst in DubrovnikRazkošni in ogromni parniki.
Od New Yorka do Trsta 11 dni.

PRIHODNJA PLOVBA:

1. julija Augustus
7. julija Saturnia
16. julija Conte Biancamano
23. julija Roma
30. julija Conte Grande
3. avgusta Vulcania

ZNIŽANE CENE
v eno stran in round tripIzborne udobnosti.
Izvrstna kuhinjaVprašajte lokalnega agenta
ali družbo

DOBER IN ZANESLJIV!

ČASOPIS ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE PRVI IN
NAJSTAREJŠI SLOVENSKI LIST V AMERIKI

"AMERIKANSKI SLOVENEK"

Prinaša dnevno podučne gospodarske in politične članke. Onim, ki nimajo slovenskega duhovnika, prinaša tedensko poljudne nedeljske govore. Prinaša zanimivejše povesti o življenju v Afriki, o "Tarzanu." Za to povest ima "A. S." izključno pogodbo. Priobčuje zanimive domače slovenske in druge romane in povesti. Iz slovenskih naselbin prinaša najtočnejša poročila. Kratko, to je list za ameriške Slovence!

Stane letno \$5; polletno \$2.50. Za Chicago, Canada in
Evropo letno \$6; polletno \$3.Pošljite na Upravo "Amerikanskega Slovenca," 1849 W. 22d St., Chicago, Ill., in prejeli
boste ta list skozi dva meseca za poskušnjo.

\$1

TISKARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

je edina slovenska katoliška tiskarna v Ameriki. Cenjenim društvom in posameznikom se najtočnejše priporoča za naročila raznih tiskovin. Društvene tiskovine so naša posebnost. V zalogi imamo vplačilne knjižice za društva KSKJ, ki jih je odobril glavni tajnik KSKJ. Cene znižane vsem tiskovinam.

KNJIGARNA AMERIKANSKI SLOVENEK

ima zalogo vseh slovenskih knjig, ki so na trgu. Velika zaloga slovenskih, hrvatskih in angleških molitvenikov. Pišite po cenik. Obenem ima naša knjigarna tudi vse slovenske gramofonske plošče Columbia in Viktor izdelka Slovincem po Ameriki se priporoča

AMERIKANSKI SLOVENEK

1849 West 22d Street

Chicago, Ill.

F. KERZE,

1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:

Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.

Narčiti in vrocet ZASTAV!

ZENITNA PONUDBA

Vdovec, srednje starosti, išče v svrhu ženitve pošteno katoliško Slovenko ali Hrvatico, samsko ali vdovo, v starosti od 25 do 45 let; tudi če ima vdova enega otroka. Jaz lastujem svojo hišo in delam še precej stalno. Pismene ponudbe naj se izvolijo pošiljati pod naslovom:

Zenin, care of Glasilo
6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.
(23-24-25)

ZA POTNIKE

Vsem rojakom, ki so namenjeni potovati v doglednem času v večji družbi rojakov, nudimo sledeča potovanja:

30. junija—Aquitania na Cherbourg
1. julija—Olympic na Cherbourg
1. julija—Deutschland na Hamburg
1. julija—Europa na Bremen
6. julija—Berengaria na Cherbourg
7. julija—Saturnia na Dubrovnik in Trst
8. julija—Majestic na Cherbourg
9. julija—De France na Havre
9. julija—Bremen na Bremen
14. julija—Albert Ballin na Hamburg
16. julija—Aquitania na Cherbourg
19. julija—Europa na Bremen
21. julija—Olympic na Cherbourg
22. julija—Paris na Havre
23. julija—Berengaria na Cherbourg
28. julija—Deutschland na Hamburg
28. julija—Bremen na Bremen
29. julija—De France na Havre.

DENAR V STARI KRAJ

500 dinarjev \$ 9.50 100 lir \$ 5.90
1,000 dinarjev 18.50 200 lir 11.40
2,000 dinarjev 36.75 500 lir 27.00
5,000 dinarjev 91.50 1,000 lir 53.25

Za vsa nadaljna pojasnila, oziroma
naročila, obrnite se na:

Alois Česark

MUTUAL LLOYD MARINE CORP.
105 W. 10th St.
NEW YORK CITY, N. Y.

25-letna skuhinja. 35 let član KSKJ.

ZANIMIV

slovenski
dnevnikimate v svoji hiši, ako
zahaja v vašo hišo

'Ameriška Domovina'

ti iščate dnevno. Prinaša vse svetovne novice, slovenske vesti iz cele Amerike, krasne, originalne povesti, članke ter dosti za bala in za pouk. Naročite se. Naročnina po Ameriki le \$5.50 za celo leto.

Lepe tiskovine

lahko naročite ob vsakem času v tiskarni "Ameriške Domovine," vam bodo točno in po najbolj smernih cenah postregli. Se priporočamo.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

POIZVEDBA

Ce je pri naši Jednoti kak član po imenu Joseph Pavig, naj se izvoli pismeno javiti na sledeči naslov:

Mrs. Mary Aljancich,
314 Easten Ave., Peoria, Ill.
(25-26)

Kay

OUR PAGE

6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio

Jay

THINKERS AND DREAMERS

Back of the beating hammer
By which the steel is wrought,
Back of the workshop's clamor
The seeker may find his
thought.

The thought that is ever master
Of iron and steam and steel.
That rises above disaster
And tramples it under heel.

The drudge may fret and
tinker,

Or labor with heavy blows;
But back of him stands the
Thinker,
The clear-eyed man who
knows.

For into each plow or sabre,
Each piece and part and
whole,
Must go the brains of Labor
Which gives the work a soul.

Back of the motor's humming,
Back of the belts that sing,
Back of the hammer's drum-
ming,
Back of the cranes that
swing.

There is the eye that scans
them,
Watching through stress and
strain,
There is the mind that plans
them,
Back of the brawn, the brain.

Might of the roaring boiler,
Force of the engine thrust,
Strength of the sweating toiler,
Greatly in these we trust.

But back of them stands the
Schemer,
The Thinker who drives
things through;
Back of the job, the Dreamer,
Who's making the dreams
come true.

—Selected.

APPOINTED TO JOLIET
PARISH

Word was recently received from His Eminence, George Cardinal Mundelein, Chicago, officially appointing the Rev. George Kuzma as an assistant at St. Joseph's, Joliet. The parishioners of St. Joseph's were eagerly awaiting this news and feel fortunate in being thus favored. Father Kuzma was ordained on April 2 and celebrated his first Solemn High Mass at St. Joseph's the following day.

CONFIRMS 46

The Most Rev. Thomas A. Welch, bishop of the diocese of Duluth, Minn., administered the Sacrament of Confirmation to a class of 46 at St. Martin's Church in Tower, Minn., June 21.

The church was taxed to capacity and the colorful and impressive ceremonies were an inspiration to all.

CELEBRATE FEAST DAY

SS. Cyril and Methodius Lodge, No. 144, Sheboygan, Wis., will celebrate the feast of its patrons, July 10, by attending the 8 o'clock Mass in a body.

FOUR GROUPS IN PICNIC

Four allied Slovenian lodges of Ambridge, Pa., will hold a picnic July 3 at the Martin Spec farm. Transportation will be free.

Roasted lamb and refreshing drinks will be available.

CONTRIBUTORS

In submitting contributions to Our Page, please consider the following:
1. Use one side of paper only.
2. Manuscripts written in pencil will not be considered.
3. If possible typewrite material, using double-spacing.
4. All contributions must be signed by author. Name will be withheld from publication by request.
5. Material must be received by Our Page not later than 8 a. m. Saturday prior to intended publication.
6. Manuscripts will not be returned.
7. Address communications to Our Page, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

EVELETH AGAIN

Bravo to G. Dee for telling us something about picnicking in June! Smoke screen motorists, initial-carved trees and empty cans are only a few things mentioned of all the nuisances you encounter during the summer. Keep it up! ... There is little else on Our Page now but sports. Who can resist the call of sports, that pastime which is becoming more and more popular? ... Brooklyn Knight gave us a good description of the knights. A good way for the rest of us to show Our Page readers just who's who ... Soudan played its first game with Eveleth recently. I hope that Eveleth rooters will be on hand to cheer our gang whenever they play ... This will be a stockless summer again. Oh, well, there is more need of economy than ever before ... Are you following the recipes given by La Salita? Yum, yum, those caramels are better than any you can buy ... What'll be taxed next? Do you know that cats are taxed in Italy? And we thought we were safe from more taxes like that! But, of course, the congressmen have to devise some means of keeping their salaries from getting a cut. They really couldn't afford it, you know! ...

Mitz.

PICNIC INSTEAD OF
MEETING

It is good to be together and have a good time once in a while, that is why the Holy Cross Lodge, No. 214, Cleveland, changed its next meeting date to July 10 in favor of a picnic to be held July 3 at Hartman's farm on Ridge Rd.

The lodge will unfurl and dedicate its new flag Aug. 28 with services at St. Vitus' Church. Festivities will follow in Grdina's Hall.

Invitations to all Cleveland KSKJ lodges will be extended shortly.

NOTICE

Members of the Holy Family Lodge, No. 136, Willard, Wis., who did not as yet return the confessional ticket as testimony of having performed their Easter duty are requested to do so at once.

Members failing to return the ticket to the secretary of the lodge will be suspended from the lodge and Union.

INVITED TO ANNIVERSARY
CELEBRATION

Members of Frederick Baraga Lodge, No. 93, and St. Ann's Lodge, No. 155, Chisholm, Minn., are urged to attend the 30th anniversary celebration to commemorate, July 3, the founding of St. Joseph's Lodge, No. 30 KSKJ.

Members will congregate at 7:30 a. m. at the Community Building and will attend the 8 o'clock Mass.

Weeps! Has No Time to
Dry Tears

What looks like the remains of a downpour of tears extends from the corners of her eyes down to her cheeks. The lady in the case is one of the two 15-foot statues in front of the Federal Building, Cleveland, O.

But the valley of tears has nothing to do with the strong box that she so securely holds and guards.

The theory that the depression is responsible for the apparent sorrowful countenance has been discarded. In an exclusive interview with an O. P. reporter, the lady disclosed that she is so busy holding the strong box and torch that it is impossible for her to wash her face.

Although it is not known just how the reporter got the information, he revealed that she said, "If you would wrap me in cellophane so that the rain and dust would not get near me, I wouldn't look such a fright."

"Depression!" she continued, not moving an inch. "Why, there is a job right here for some beauty specialist who can climb a ladder and give me a facial."

The reporter lost his job because he failed to notice whether or not the lady lady needed a manicure and a haircut.

EDITOR'S NOTE

Forms for the July 5 issue of Our Page will be closed Saturday morning, July 2.

Contributors and reporters are kindly asked to post material so that the Page will not receive them later than July 1.

Co-operation in this matter will be appreciated.

WASHINGTON PAMPHLET

A concise manual for the bicentennial of the birth of Washington, which relates some of the vital contributions made by Catholics to Washington's work, is prepared by the educational department of the National Catholic Welfare Conference. One section of this manual discusses "Washington—A Man of Faith"; another considers Washington's Catholic friends and associates. The Catholic Address to Washington, following the victory at Yorktown, and the Commander-in-Chief's reply are also given. Much else in the manual will prove informative and interesting to Catholic readers.

There has been pernicious propaganda by certain types of would-be fact-finding American biographers and historians to belittle Washington's services in the establishment of the republic. We are gratified that the educational department of the National Catholic Welfare Conference is substituting a more appreciative study of the man to whom Americans—Catholics, Jews, Protestants—owe so much.

JOINT PICNIC

The Java Croatian National Home and the Slovenian National Home of Pittsburgh have united to sponsor a joint picnic at Locust Grove in the near future.

KSKJ ATHLETIC BOARD

John Churnovich, chairman, 904 N. Hickory St., Joliet, Ill.

Anton Grdina Jr., 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

F. J. Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pa.

John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Pauline Treven, 1229 Lincoln St., North Chicago, Ill.

Rudolph Maierle, 1120 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

COOKING SCHOOL

By Frances Jancer

CREAMY COCOA FUDGE

½ cup cocoa
1 cup brown sugar
1 cup granulated sugar
½ cup evaporated milk
½ cup water
2 tablespoons butter
1 teaspoon vanilla

Combine sugar, cocoa. Add milk and water, and place over low flame. Stir constantly until sugar is dissolved and mixture boils. Continue cooking, without stirring, until a small amount of mixture forms a very soft ball in cold water. Remove from fire. Add butter and vanilla. Cool to lukewarm, then beat until mixture begins to thicken and loses its gloss. Add nuts. Pour at once onto greased platter, and when thoroughly cold, knead until smooth. Pat into greased pan. When firm, cut into squares.

TO HOLD CONFAB IN PREP-
ARATION OF JOINT
PROGRAM

The American Slovenian Auditorium of Brooklyn issued a request to all societies of the corporation, imploring them each to select two delegates to represent their respective organizations at a meeting to be held in the very near future.

The object of this meeting is a discussion of a monster ball to be sponsored in the fall or winter by all the clubs combined. The societies notified are the following: Knights of Trinity KSKJ, St. Joseph's Society KSKJ, Marija Pomagaj KSKJ, St. Peter's Society JSKJ, Bratska Zvezda SNPJ, All American SNPJ, Hrvatski Cvijet HNZ, Samostojno podporno društvo, and Domovina, pevsko društvo.

This is one swell opportunity for the delegates to put their heads together and discuss very carefully a way to make this ball such an overwhelming success so as to surpass all the affairs runs thus far. There is absolutely no reason whatever, why this cannot be accomplished. Just imagine, a gathering of all the members and friends of each individual society in one auditorium, on the same night. The hall won't be half large enough.

The knights have already selected their delegates. They are John Ribic and the writer. We are ready for this miniature convention as soon as we are notified of the date. We shall throw in some very modern and peppy ideas in order to give the younger generation an even break. Let's go, young and old, and put our husky shoulders to the wheel and start it a-spinning.

Brooklyn Knight.

PRINCIPAL SPEAKER

The Rev. Fr. Schweiger of Hibbing, Minn., will be the principal speaker at the dedicatory exercises to be held the morning of July 4 at Soudan.

CATHOLICISM IN DENMARK

Denmark, you may be interested to know, is an apostolic vicariate of which Msgr. Joseph Louis Brems is the spiritual head. The entire population is three and one-half millions, of which slightly less than 23,000 is Catholic. What we call Catholic Action is in a very healthy condition in Denmark. The Danish Catholic Year Book tells us, among other things, that the Catholic Academy, founded in 1896, has, besides other branches, a Bureau for Information on Religion. There are 10 Marian societies, a Eucharistic league, a league for the conversion of Israelites, the Danish Catholic Youth Federation, the Mothers of Families Association, a number of young women's organizations with a central federation, Boy Scouts, the St. Andrews' League, the Catholic Radio Club (founded in 1927), a mutual sick benefit association, and three Catholic reviews. There are two hospitals—St. Joseph's and St. Elizabeth's; primary, intermediate and high schools; and numerous libraries. There are 31 parishes, 16 mission, 60 regular and 25 secular priests. Hospitals and schools are cared for by 700 Religious.

If it seem to you that 23,000 is a small yeast with which to leaven three and one-half millions, think of the twelve who set out upon their bold adventure shortly after the manifestations of Pentecost—to leaven the whole world.—Ave Maria.

FLOWER CONUNDRUMS

What flower makes a bright day? (Sunflower.)

What flower calls children to school? (Bluebell.)

What flower sends them home? (Four-o'clock.)

What flower ought to be in a circus? (Dandelion.)

What lily might be in the next cage? (Tiger-lily.)

What flower ought to be a favorite with an unmarried man? (Bachelor button.)

What flowers do fairies use for wands? (Golden-rods.)

What flower is best for winter fun? (Snowball.)

What flower is a great traveler? (Wandering Jew.)

What flower is popular with the girls? (Sweet William.)

What flower is the most religious? (Jack-in-the-pulpit.)

What flower has the names of two girls? (Rosemary.)

What flower is the name of a parent? (Poppy.)

What flower is a color? (Pink.)

What flower blooms only in the morning? (Morning-glory.)

What flower blooms only at night? (Moon Flower.)

What flower blooms very early in the spring? (Tulip.)

BRIDGEPORT PICNIC

Ivanovj farm will be the scene of the picnic to be held July 3 by the St. Joseph's Lodge, No. 148, Bridgeport, Conn.

Admission to the grounds is 25 cents per person and includes the round-trip bus ride. jitney busses will run every 30 minutes and will stop on the same corners as last year.

Teacher of Etiquette to class: "Why does a gentleman allow a lady to enter an elevator first?"

Johnny, quickly retorting: "So he can get out first."

Parishioners Honor Rev. John
Plevnik on Anniversary Date

The Rev. Fr. Plevnik, pastor of St. Joseph's Church, Joliet, Ill., was honored Sunday, June 19, in a most fitting manner on the 35th anniversary of his ordination to the priesthood. In spite of his wishes to let this day go unnoticed, the parishioners deemed it an honor to celebrate it with due solemnity.

At 10 a. m. the members of the societies and sodalities, pages, servers and clergy marched to church. St. Joseph's School Band, the realization of the jubilarian's dream of years, played several stirring marches during the procession.

Solemn High Mass was celebrated by Father Plevnik, with the Rev. Fr. Hiti as deacon and the Rev. Fr. Kuzma as subdeacon. Other priests in the sanctuary were the Rev. Wencel Sholar, O. S. B., St. Bede's College, Peru, Ill., who delivered the sermon; the Rev. John Ferlin, O. F. M., Lemont, and the Rev. P. J. Hennessy, St. Mary's Church, Joliet.

At 2 p. m. a reception was held at Slovenia Hall, which was filled to its capacity.

After a short introduction by the Rev. Fr. Hiti, the program opened with the playing of "Jubilee March" by the band, directed by Raymond Pluth. Mr. George Stonich, in the name of the parishioners, presented the Rev. Fr. Plevnik with a purse. The band also played several concert numbers.

A musical selection was given by the newly organized band of the first grade. At the conclusion of the selection, the band members tossed 35 roses from the stage to Father Plevnik. The national dance of the Slovenes was given by the graduates. It was greeted with such enthusiastic applause that it was repeated. Two appropriate numbers were sung by the church choir.

Joseph Zalar, supreme secretary of the KSKJ, extended the felicitations of the KSKJ societies to the celebrant. Mrs. Mary Chulik spoke in behalf of the women, and Miss Mary Gaspich gave a short talk in the name of the Blessed Virgin Mary Sodality and St. Agnes' Sodality.

The Rev. Fr. Sholar, O. S. B., the Rev. Fr. Ferlin, O. F. M., the Rev. Fr. Kuzma, the Rev. Fr. Violich of St. Mary's Croatian Church, Joliet, and the Rev. Fr. Derengowski of Holy Cross Church, Joliet, extended their greetings and best wishes.

PROMISE OLD-FASHIONED
GOOD TIME AT PICNIC

The Our Lady of Lourdes Lodge, No. 246, Etna, Pa., extends an invitation to all members and friends to attend its first picnic, to be held July 3, at Little Creek Road Camp.

The picnic ground is a little past Byley's Ice House on Little Creek Road. Those who wish to ride in the truck are asked to wait at the Croatian Home on Bridge St. and at the railroad crossing at Butler St. in Etna. The truck will run from 1:30 p. m. until 6 p. m.

For good things to eat and everything toward having a good old-fashioned time is guaranteed by the committee. A special invitation is extended to the Pitt Boosters.

to Father Plevnik. Then the jubilarian stepped to the stage and, after a great ovation, addressed all present with a few words.

We pray that our spiritual father, the Rev. John Plevnik, who has been with us for 17 years, will continue to enjoy many happy and successful years in the service of the Lord as our pastor.

Correspondent.

ELBOWS
AND A FEW JOINTS

Thousands, maybe millions of sand flies flew around Cleveland last week ... but they were short-lived ... and did little harm ... yet they always stick to a house that's freshly painted ... That reminds us that Canadian soldiers, another fly or other that lives but hours, will again pay Cleveland the annual visit ... not so long ago, a visitor to Cleveland was told that thousands of "soldiers" came to Cleveland over night ... but the guest was disappointed when the query "What time will they parade?" brought the answer that they were flies ... Turning to another page ... the O. P. refused publication of many depression articles ... because it believes that so much has been written and said about the depression that the "economic damper" has been buried under the verbiage ... it seems that U. S. A. thought that the trip to just "around that corner" was a little too far, so it built another street, "confidence," midway to bring another corner closer ... Page carries much on Jay baseball teams ... and it is fair to write a little about the folks who are there ... the sidelines with folks who yell ... the boosters ... the rooters ... so, scribes, your eyes and ears direct to them ... and send in a line to "On the Sidelines" ... and if co-op is extended, it will be a weekly baseball feature ... for info write to the Page ... "Schmeling shmiles ... Schmeling schwings" ... that's right, it was a fight ... and one listener fell asleep in the tenth round ... O. P. had no wires running to Long Island ... and the sports reporter was out on a vacation, so comment will end with this period.

CHANGE MEETING DATE

The Mary Help Lodge, No. 165, West Allis, Wis., will meet Thursday, July 7, at 7 p. m., instead of July 3.

The change was made to give members the opportunity to attend the church picnic scheduled for Sunday at Sagadin's Park, S. 38th and W. Burnham Streets.

NOTICE, STEPHENS

Members of St. Stephen's Lodge, No. 1, Chicago, are notified that the secretary will be out of town from July 3 to 17, and payments of assessments are to be made to the acting secretary during that time, William Bogolin, recorder, 1848 W. 22d St.

Collection of assessments will commence at 6:30 p. m. prior to the next meeting scheduled for July 2.

King Baseball Reigns on Stephens' Home Grounds

500 SEE OPENER; HOLIDAY BILL FILLED; THREE KSKJ TEAMS CENTERED IN STEPHEN'S PARISH

Now that the St. Stephens, Chicago, have had their ball grounds properly dedicated, baseball reigns as king of sports. Phil Nilles, city engineer, did a nice job of tossing the first ball; it was evident that he has tossed baseballs before.

Through Mr. Nilles' good offices, a scraper was secured that leveled out the humps on the grounds the week before and a steam roller that flattened out the surface so that it resembled the front of a full-dress shirt.

About five hundred people attended the opening affair and were treated to one of the most exciting games of the season, one that seemed to be purposely staged for this auspicious occasion. The St. Stephens Juniors and the St. Georges battled to a 3 to 3 tie for eight innings. The tension and excitement was so great that something had to snap, and it did, when a questionable decision of the umpire blew the works. Young Tony Prah went the route on the rubber for St. Stephens and made a very good impression.

In the second game, the St. Aloisius had a little easier time of it, scoring their first win of the season from the St. John boys. "Slip" Zefran emerged from comparative obscurity by pitching a two-hit game. When asked how he did it, "Slip" merely said "Grapenuts," showing that he already has an eye on some of the money paid to stars for advertising.

The St. Stephens Seniors finally won a KSKJ league game, the Waukegan Boosters being the victims. The boys vow that they have turned over a new leaf, the winning side. From now on they will be "at home" greeting the visiting KSKJ teams on their home grounds. Their games will begin every Sunday afternoon at 3:30. Sunday, Aug. 7, will be Joliet day in Chicago, for on this day the Joliet DSD and the Joliet KSKJ teams will come to Chicago and hook up with their respective opponents.

On July 3 the St. Stephens Juniors will travel to La Salle for a game with the local Holy Name Juniors.

On our home grounds, games will be played on Sunday, July 3, and the following day, the Fourth. All this is another proof that Chicago is a baseball city, especially that part

JUNIORS WIN SEVENTH STRAIGHT

In one of the most spectacular games of the season, the Holy Name Juniors of St. Roch's Church, La Salle, Ill., defeated the La Salle Bulldogs to the tune of 5 to 2 in a fast moving game at Hegeier's Park.

Henry and Willie Gergovich, twins, and battery of the team, played a wonderful game. Willie hurls and Henry receives behind the plate. "Co Co" Podlinski, Frank Ajster and Kozar starred with field catches. The stellar playing of "Reinke" Urbanch helped the team also.

The Holy Name aggregation is beginning to be the cynosure of other teams in the district, and many have already classed the outfit as the outstanding junior team in the tri-cities.

Much of the credit of the team is due to the manager, William Pearce, and to Father Paschall, who adds spirit by being an active rooter at all

around St. Stephen's Parish. Five ball teams, three of them KSKJ, should be enough to make things interesting around any parish.

J. G.

PITT BOOSTERS WIN AGAIN

Rallying in the eighth, the Pitt Boosters rang up six runs to trip Mt. Albion, 8 to 2, in a game featured by the pitching of "Ribby," Booster twirler, who retired 15 batters via the strikeout route.

The Jays took the lead when "Ribby's" three-bagger swept two runners across the plate. Joseph Svall and Matthew Svall, new in the Boosters' lineup, performed well.

The Sunnysiders will meet the Boosters next Thursday at the Stanton Ave. field.

ATHLETIC HOP WILL FOLLOW JOLIET-BARAGA TILT

The K. L. B. team in conjunction with ???? will sponsor an athletic hop at Kozmut's Grove, July 10, after the Milwaukee vs. Joliet Midwest KSKJ baseball game.

All friends of the Baragites are cordially invited to attend the hop and to join the happy-go-lucky merry-makers.

LEADING BATTERS

Waukegan Booster Club Indoor

Anton Kolenc		500
John Gercar		424
Anton Stritar		416
Frank Ogrin		375
Larry Umek		357
Team average		340

JOLIET KSKJ TEAMS TO MEET JULY 4

The St. Francis team will battle against the KSKJ Boosters Monday, July 4, in a game that is expected to draw all the Joliet Slovenes to the sidelines. The tilt will be staged at Rivals Park, first ball leaves pitcher's box at 12:45.

POSITIVE HEALTH

The personal attitude should be positive, and not negative. It is not enough merely to avoid conditions which are conducive to colds. There should be active, positive, personal care of the individual health, with prompt resort to the family physician at the slightest unfavorable indication. Some of the best rules for putting this positive regime into operation are very simple. They include eight hours' sleep each night, plenty of exercise daily in the fresh air, a maximum of healthful recreation, a minimum of enervating pleasures and a well balanced diet. Their observance will develop physical resistance to disease.

—Ohio Health News.

UNPREJUDICED OPINION

"Johnny, it was very wrong for you and the boy next door to fight."

"We couldn't help it, father."

"Could you not have settled your differences by a peaceful discussion of the matter, calling in the assistance of unprejudiced opinion, if need be?"

"No, father. He was sure he could whip me and I was sure I could whip him, and there was only one way to find out."

SCHEDULE OF MIDWEST KSKJ BASEBALL LEAGUE

July 3	Waukegan St. Josephs at Joliet.
July 10	Joliet at Milwaukee.
	Waukegan at Chicago.
	South Chicago at Waukegan.
	Boosters.

Soudan Scores 10-4 Win Over Aurora K-Jays

Fred Pahula Leads Attack for Winners; To Stage Repeater July 4

Trimming the fast Aurora KSKJ baseball team to the tune of 10 to 4, the Soudan Jays scored their second victory of the season before a large crowd of enthusiastic boosters. The game was an interesting one throughout in spite of the difference in the totals.

Fred Pahula led the Soudan swinging attack, getting three hits in four tries, two of which were two-base clouts. Nick Tekautz, Soudanite, placed on base twice, while J. Deblack and J. Champa did most of the hitting for the losers.

Soudan will meet Aurora at Aurora July 4, instead of July 10, as previously scheduled.

Score:

Aurora	AB R H PO A	
Turk, 2b	2 1 1 2 1	
Marinsek, lf	4 1 0 1 0	
Deblack, 3b	4 1 2 3 1	
Champa, p	4 0 2 1 4	
Glavan, 1b	4 1 1 8 0	
Futchie, c	4 0 0 6 1	
Korench'n, ss	4 0 0 1 0	
J. Mar'sek, cf	4 0 0 2 0	
Mihelich, rf	1 0 0 0 0	
Kmet, rf	2 0 0 0 0	
Totals	34 4 6 24 7	

Soudan	AB R H PO A	
J. Vesel, 2b	5 1 1 2 4	
N. Tekautz, lf	5 1 2 0 0	
Joe Yapel, lf	1 0 1 0 0	
M. Vesel, rf	3 2 1 0 0	
Yannick, rf	1 0 0 0 0	
F. Vesel, 1b	4 1 0 12 0	
Skala, cf	2 2 1 0 0	
E. Pahula, cf	1 0 0 1 0	
C. Tekautz, c	4 1 1 9 0	
Jack Yapel, p	5 1 1 2 5	
J. Pahula, 3b	4 1 3 1 1	
F. Pahula, ss	4 0 1 0 1	
Totals	39 10 12 27 11	

Errors—Deblack, Korenchan 2, Mihelich, J. Vesel, C. Tekautz, F. Pahula.

Two-base hits—Turk, Deblack, J. Vesel, M. Vesel, C. Tekautz, Jack Yapel, J. Pahula 2. Struck out—By Champa 2, by Jack Yapel 2. Bases on balls—Off Champa 3, off Jack Yapel 1. Hit by pitcher—Champa 2, Jack Yapel 1.

Mrs. Smith was expressing her regrets to old Epp, whose wife had passed on. She had been Mrs. Smith's washerwoman for many years.

"I don't know what I am going to do for another laundry," Mrs. Smith was saying. "Now neva you mind, Mrs. Smith. Ah's co'tin' again and Ah co'ts rapid. Jes' you wait a week or so."

Edison, with all his inventions, was a piker compared to the ambitious young photographer who advertised: "Your baby, if you have one, can be enlarged, tinted and framed for \$8.79."—Hardware Age.

When the Great Official Scorer comes

To score against our name, It will not be that we lost or won,

But how we "played the game."

WAUKEGAN IS SET FOR TOURNEY

Set July 6 as First Date of Tennis Meet; Mixed Doubles on Card

32 ENTER SINGLES

Postpone Booster Outing to Attend Church Carnival

With the closing of entries on June 15, Waukegan is ready for the long awaited tennis tourney.

The matches may be played off at any of the local courts and also on the private booster courts, which will be ready for the tournament. The schedule will be posted on the school bulletin board.

Go Two Brackets

Six days will be allotted for the first round, to commence July 6, and to be followed by another bracket during the week of July 13. The mixed doubles pairings will be made after the boys' and girls' singles are played off.

The meet promises to be the main attraction for the next few weeks, judging from the enthusiasm spreading throughout the club. If the tourney proves a success, which no doubt it will, it may be adopted as an annual event.

32 in Singles Race

The men's singles roster includes Vic Petrovic, Dr. L. F. Kompare, John Miks, Tony Starcewicz, John Cankar, Larry Umek, John Gerchar, Joe Zorc, Joe Slana, Frank Ogrin, Matt Slana and Joe Umek.

The young ladies who will vie for singles honors are Pauline Grom, Frances Petric, Angie Gerchar, Marie Suhadolnik, Helen Poddboy, Val Umek, Val Merlak, Mayme Terchek, Bernice Kukar, Marie Grom, Millie Treven, Antoinette Hladnik, Angela Furlan, Jennie Cepon, Pauline Petric, Theresa Svete, Frances Hart and Anna Slana.

Postpone Outing

The outing planned by the Booster Club of Waukegan has been indefinitely postponed because the church carnival falls on the same date of the postponed gathering.

Scribe.

A painful scene was being staged, with Johnny, his father and a slipper in the principal roles. Father gave voice to the ancient platitude. "This hurts me, Johnny, more than it does you," he said.

Johnny gritted his teeth. "Then," he wailed, "keep it up. I can stand it."

A violinist entered a little music shop in London. "I want an E string," he remarked to the man behind the counter.

Producing a box, the latter said: "Would you mind picking one out for yourself, sir? I 'ardly know the 'es from the shes."

Little Girl: What do you think, Auntie, there's something running across the bathroom floor without legs.

Auntie: Good gracious, child, what is it?

Little Girl: Water, Auntie.

Tenderfoot: How can I drive a nail without hitting my finger?

First Class: Hold the hammer with both hands.

Little Joe was in the yard catching lightning bugs. After catching one he held it in his hand, turning it over and over. Finally he called, "Dad, where does this bug turn on?"

SCHEDULE Minnesota KSKJ Baseball League

July 3	Chisholm at Soudan.
	Eveleth at Aurora.
July 4	Soudan at Aurora.
July 10	Eveleth at Chisholm.

Eveleth Breaks Tie in Sixth, Trips Chisholm

Kausek and Klun Allow Five Safeties; Threat in Sixth Falls Short

Chisholm, Minn.—In a fast game, the Eveleth KSKJ team defeated the Chisholm KSKJ aggregation, 6 to 4, at the local ball park Sunday afternoon.

A run in the first inning, three in the fourth and one in each of the sixth and seventh gave the local nine the victory over their opponents, who scored their runs in the second and sixth innings.

Skriner opened the scoring for the locals on a sacrifice by Droblich, but Chisholm tied the count in the following frame. The Hilltop nine went on a scoring spree in the fourth inning. Droblich, Kausek and Kvaternik scoring in fast order.

Chisholm threatened for a while in the sixth, scoring three runs, but the locals pulled out of danger by chalking up counters in the same and following cantos.

Kausek and Klun, pitching for the Eveleth team, held their opponents to five hits.

Chisholm	AB R H PO A	
Mihelich, cf	4 0 0 1 0	
Gregorich, ss	4 1 0 1 1	
Rosc, 1b	4 1 0 2 0	
Zganc, 3b	4 1 2 1 1	
Rauschell, 2b	4 1 1 1 1	
Postovarh, lf	4 0 0 1 0	
Matetich, cf	4 0 2 0 3	
Fr'kovitch, rf	4 0 0 0 0	
Gazvoda, p	4 0 0 0 4	
Totals	36 4 5 7 10	

Eveleth	AB R H PO A	
Skriner, ss	4 1 1 1 1	
Ahlin, rf	3 0 0 0 0	
Rozinka, rf	1 1 1 0 0	
Mirosl'ich, cf	4 0 0 2 0	
Droblich, 3b	4 2 2 0 2	
Kausek, 1b	3 1 1 7 1	
Shukle, 1b	1 0 0 1 0	
Prebanich, lf	4 1 1 1 0	
Kvaternik, c	4 0 1 1 0	
Peterlin, 2b	3 0 0 1 0	
Klun, p	3 0 1 1 3	
Kausek, p	1 0 0 1 0	
Totals	35 6 8 16 7	

Errors—Rauschell, Postovarh, Skriner, Kausek, Kvaternik 2, Peterlin, Klun. Chisholm 0 1 0 0 0 3 0 0 0 4 Eveleth 1 0 0 3 0 1 1 0 *—6 Bases on balls—Off Gazvoda 1, off Klun 3. Struck out—By Gazvoda 11, by Klun 6, by Kausek 6.

He'd Also Have a Hard Time

"Bill," said the teacher, "if your father could save a dollar a week for four weeks, what would he then have?"

"A phonograph, a new suit, a refrigerator and a new set of furniture."

A good reputation is oft the by-product of a good character, but a good character is never the by-product of a good reputation.

Watch for opportunity—so few people do. It passes us by unnoticed because of our absent vigilance.

Knowledge not in service, not unlike virtue concealed, dies unrecognized and unhonored.

Florians Lead League by Win Over Baragas

JAY TEAMS IN 28 TO 9 TRACK MEET; STEPHENS RALLY IN FIFTH, WIN 7 TO 4; JOLIET MEETS WAUKEGAN JULY 3

Standings to June 26

	W	L	Pct.
South Chicago	4	0	1.000
Milwaukee	3	1	.750
Waukegan	1	1	.500
Chicago	1	3	.250
Joliet	0	2	.000
Wauk. Boosters	0	2	.000

Gathering a total of 33 hits, the St. Florians baseball team went into first place last week when it defeated the Milwaukee Baragites by an overwhelming score of 28 to 9.

The Boosters started their steam roller attack in the first inning, when the lead-off man, Tony Link, opened with a sizzling liner, good for three bases. Johnny Franko registered a double, Rudy Konar smashed a hot single into right field clearing the bases. Joe Kucic let go a hot grounder through short, Konar advancing to third. Both men scored when Eddie Kucic banged a three-bagger into center field. Ed Primoziec drew a base on balls, but neither Kucic or Primoziec could score. F. Janesic, Baraga pitcher, finally got a toe hold and struck out the next three batters.

This first inning appeared as a sample of what the Florians could do, for the succeeding rounds resulted in a complete rout of the Baragites. Lefty Benkovich fairly scintillated in the pitching role for the Boosters. He struck out 14 batters and gave only one free ticket to first base. He was touched for 10 hits, four of which were of the charitable kind.

The Baragites had their little field meet in the sixth inning when they tallied seven runs on five hits. Sadkovich started the frame with a single to center. Banko placed another in the same place, and so did Rudy Janesic, whose swat cleaned the bags. Jaklich and Udovich were hit by pitched balls, filling the bases. J. Janesic and F. Janesic put on the finishing touches by knocking the apple for a couple of bases. St. Stephens, playing the visitors role, beat the Waukegan Boosters by a 7 to 4 score in the other Midwest contest on June 19.

The Waukeganers drew first blood by scoring two runs in the first frame. They couldn't keep the edge, for at the end of the fifth Chicago forged ahead with five tallies. The game, however, was played on practically even terms, with both teams playing heads-up ball.

Ribich was on the mound for the Stephens, allowing only seven hits, three bases on balls, and striking out 14 batsmen. Tony Opeka pitched for the

JOLIET, WAUKEGAN PLAY SUNDAY

The Joliet KSKJ Boosters will meet the Waukegan No. 1 team in a baseball game scheduled for 1 p. m., Central Standard Time, on the Richard St. diamond July 3.

The Joliet team will travel by bus July 10 to meet the Milwaukee Baragites. Anyone wishing to make the trip, the cost of which will be very reasonable, is asked to inform John Churnovich, 904 Hickory St. Call 2-8286 and leave message not later than July 10, so that reservations can be made in time.

Bus will depart at 9 a. m. July 10 from the KSKJ office, 1004 N. Chicago St.

Boosters, but permitted the generous amount of 15 hits, though he garnered eight strikeouts.

Frank Gerchar of the Boosters led his team in hitting by poling a triple and a double. Katrak of the Chicagoans did his share by getting three hits to lead the team.

Joliet Kay Jays and St. Joes of Waukegan postponed their scheduled tilt to July 3, when they will cross bats at Joliet.

Kay Jay Booster.

SEND IN THAT NEWS ITEM!

TALLY LONE HIT

Joseph Mozina tallied the lone hit made by the Waukegan KSKJ Booster Club while the Jays lost, 8 to 2, to the Miller De Sotas in a city B-1 indoor game.

The Liberty Utica Markets lost by a forfeit to the Boosters, and the KSKJ team is now in second place, winning two in three starts.

HOLDS POSITION AS LIFE GUARD

Matthew Kastello, well-known KSKJ member, has been tendered a position as life guard at the Starved Rock swimming pool for the summer months. The pool is well crowded with swimmers during the summer months.

PREP TOURNEY COURTS

Final touches are being put to the tennis and horseshoe courts that will be the scene of the tourneys to be staged by the Waukegan KSKJ Booster Club.

A LAUGH

A laugh is just like sunshine. It freshens all the day. It tips the peak of life with light, And drives the clouds away; The soul grows glad that hears it, And feels its courage strong: A laugh is just like sunshine For cheering folks along.

EFFECTIVE SPIRITUAL HOME REMEDIES

"A little more patience," to bear up with this person, with whom I am compelled to live, and who is not at all congenial to me.

"A little more firmness," to continue this work, which duty demands and which is so repellent to me.

"A little more humanity," to remain at the post to which God has led me and which does not correspond with my dreams and plans.

"A little more common sense," to take people as they are, and not as I should like them to be.

"A little more prudence," to bother as little as possible about others and their affairs.

"A little more strength," to endure an event which so suddenly and profoundly disturbs my peace of soul.

"A little more cheerfulness," so as not to show I have been hurt.

"A little more unselfishness" in trying to understand the thoughts and feelings of others.

Above all, "a little more prayer," to draw God to my heart and take counsel with Him.

—Selected.